

família

«Els nins no tenen ni passat ni futur, disfruten el present»
JEAN DE LA BRUYÈRE, *Les caractères*

Els vídeos utilitzats estan en el canal de Youtube anomenat:
www.youtube.com/user/eugenira

Material per ús privat

© Temes de les catequesi familiars originals de Eugeni Rodríguez Adrover per a la Comunitat de Cristians de Lluçmajor, inspirades en els temes oficials de la Catequesi Familiar a la Diòcesi de Mallorca.

Editat per la Parròquia de Sant Miquel de Lluçmajor
Plaça Santa Catalina Tomàs, 6
07620 Lluçmajor (Illes Balears)

Dipòsit legal: PM 1841/1998

Versió: JUNY 2017

INDEX

▶ INTRODUCCIÓ	4
01 - TEMA OCTUBRE - VIVIM EN UN MÓN ESTRESSANT	7
02 - TEMA NOVEMBRE - COM EDUCAM ALS NOSTRES FILLS?	13
03 - TEMA DESEMBRE - L'AMOR DINS LA FAMÍLIA	19
04 - TEMA GENER - L'ESGLÈSIA DE JESUCRIST - I	23
05 - TEMA FEBRER - L'ESGLÈSIA DE JESUCRIST - II	27
06 - TEMA MARÇ - VALORS, SI! PERÒ QUINS?	32
07 - TEMA ABRIL - TRANSMISSIÓ DE LA FE (AMORIS LAETITIA)	36
08 - TEMA MAIG - LA PREGÀRIA DINS LA FAMÍLIA	40

INTRODUCCIÓ

A la nostra Comunitat Cristiana suggerim que els pares i mares amb els seus fills facin un Procés de Fe. El primer any consistirà amb un Despertar en la Fe (introdutori) i els dos següents en una Iniciació al Procés de Fe I i II.

Algunes qüestions prèvies sobre l'**educació dels nostres nins en aquesta societat**. No podem aïllar els nins de la influència de la societat actual, en primer lloc perquè és impossible i en segon lloc perquè no és bo. Tard o prest hauran d'entrar. Per tant els hem d'educar dins la societat actual i amb totes les influències i responsabilitats.

Una pregunta a fer és si podem o val la pena intentar **disminuir l'exposició del nin al mon**; per exemple limitant el temps davant la televisió o davant els aparells de les noves tecnologies. Viure a contracorrent és molt dur. No hem de demanar-los massa. Sobre tot, no hem de demanar-los que facin lo que els grans no fan.

Un altre **mal de la societat moderna està relacionat amb el «tenir»**. Tenim tant que ja pensem que ens deuen tot. Parlem constantment dels drets que tenim però molt poques vegades dels deures i obligacions. La llei del nostres voltant és «tot cap a jo, mi, me...» i molt poques vegades «cap l'altra, els altres...».

La **manca de disciplina dels pares** i dels infants entesa com a capacitat de patir mancances per tal d'aconseguir objectius pot entrar directament arrelada en la malaltia que pateixen els joves: la resiliència.

Una de les claus importants en l'educació dels infants rau amb l'**exemple que podem donar als nostres fills**. Els nins han de veure en nosaltres que vivim d'una manera coherent amb lo feim i deim. El testimoni, el coneixement i l'educació ha de ser transmesa en la vivència.

REUNIÓ AMB ELS PARES

Aquí senyalem uns primers passos, els primers recorreguts en la Fe que els pares poden proposar als seus fills. Evitant imposar-los una càrrega impossible, o confiar-los responsabilitats que els superin.

D'una banda, cal ser realista i tenir en compte la immensa diversitat de situacions familiars i la no menor disparitat en les aspiracions i els nivells espirituals. Però, d'altra banda, cal confiar en les capacitats reals dels pares en voler i cercar el millor per als seus fills. Amb una mica de suport, un bon nombre de pares poden contribuir a fer possible la iniciació i l'evolució de la fe en els seus fills, aprofundint entre els suggeriments següents:

ETAPA DE L'INFÀNCIA

▷ **Desenvolupar en el fill el sentiment de confiança en si mateix** i en la vida: a través de l'experiència d'un clima de tendresa, d'una casa acollidora, de l'obertura als altres, de l'atenció a les persones, de la meravella davant el sol, les flors, els animals, l'entorn.

▷ **Aprendre les primeres paraules i els primers ritus de l'oració**, parlant amb Déu de manera recollida, amb les paraules quotidianes: gràcies, bon dia, bona tarda, perdó, ajudeu-me, per favor.

▷ **Aprendre a resar el Pare nostre** i l'Ave Maria.

▷ **Contar o llegir en un àlbum il·lustrat algunes pàgines de la Bíblia**, com es llegeix o compte altres relats, en una butaca o al voltant del llit, amb entonacions d'interioritzar.

▷ **Posar cert elements simbòlics i rituals**: una creu o una imatge de Jesús, un racó de pregària, el portal de Betlem en temps de Nadal, el llibre de la Bíblia, un gest de compartir en temps de Quaresma, un temps lliure, el diumenge, per passar bons moments junts.

▷ **Viure en família, projectes concrets d'ajuda o de col·laboració** traient el millor de les persones properes o llunyanes: Càritas, Grup d'Acció social de la parròquia, etc..

▷ **Mantenir certes tradicions familiars, culturals i cristianes** que enriqueixin la memòria i el cor: els aniversaris, les festes i ponts (Nadal, Pasqua i vacances), els àpats en família, els àlbums de fotos, l'àlbum de baptisme, els costums particulars, lligades a les estacions, a les pertinences culturals.

▷ **Despertar el concepte moral, o la preocupació pel desenvolupament personal** i de respecte als altres: en els moments de xerrada i diàleg sobre els esdeveniments corrents, quan arriben les discussions i baralles, o quan es tracta de prendre una decisió.

▷ **Conversar amb el fill si és d'edat escolar, a propòsit del que ell descobreixi en l'ensenyament religiós** o en les activitats d'animació espiritual i comunitària.

ETAPA DE L'ADOLESCÈNCIA

▷ En l'etapa de l'adolescència, buscar abans de res el **que desperti en els joves el goig de viure**, l'ajuda als altres, el sentit de l'amistat, el desig de l'èxit i el desenvolupament de les seves facultats, mitjançant l'estudi, el art, l'esport.

▷ Estar disponibles quan els adolescents ho necessitin o quan sentin **la necessitat de parlar**, quan es qüestionin pel sentit de la vida, i assegurar-los que són estimats i acceptats, passi el que passi, fins i tot en les situacions marginals.

▷ **Acceptar que els joves, a mesura que creixen, es revelen diferents**. Acollir aquesta diferència com un enriquiment. Acceptar també que ells guardin la seva distància en relació a la casa, ajudant-los sempre a que siguin responsables de les seves eleccions i dels seus valors.

▷ **Comptar amb la complicitat i l'aliança dels joves i dels padrins** per establir el pont entre les generacions amb la transmissió de la sensatesa i experiència de vida, de les fonts de motivació, dels valors que romanen.

▷ Subratllar **les etapes d'evolució en els joves i enriquir la seva memòria amb records felïços**: entrada en l'etapa de secundària, primera medalla, primer trofeu, primera ocupació, primer diploma, carnet de conduir, pas a la majoria d'edat als 18 anys, etc.

TEMA 01

VIVIM EN UN MÓN ESTRESSANT

FINALITAT I CONTINGUTS

- ▶▶ Prendre consciència de la societat en la que vivim. ¿Què feim? ¿Què deim? ¿Com vivim? ¿Qui-nes son les nostres prioritats? ¿Com educam als nostres fills?
- ▶▶ Parlar de l'estres i del poc temps que tenen els nins per jugar i els pares per estar amb ells.

SALUTACIÓ

- ▶▶ **Salutació d'acollida i d'alegria** del primer dia de catequesi en família. El catequista se presenta, presenta els altres catequistes.
- ▶▶ Se'ls pregunta als nins: **¿què anem a fer aquest primer dia?**. Després de les múltiples respostes que donaran els diem que: **avui anem a conèixer a Jesús** i per això anem a l'església. Segurament que respondran en curiositat i faran preguntes com: **Déu està per tot!, Jesús està mort**, Ell no està aquí està en el cel, etc... cal respondre a totes amb molta senzillesa.
- ▶▶ Però per trobar-nos amb Jesús cal obrir el nostre cor i deixar que ell entri. En aquest moment el catequista pot contar el conte: **L'HOME DE LA CRUÏLLA DE CAMINS**.

CONTE

▶▶ **L'HOME DE LA CRUÏLLA DE CAMINS**
Hi havia una vegada un home que vivia molt a prop d'un important encreuament de camins. Cada dia, a primera hora del matí, arribava fins allà, on s'instal·lava un lloc rodant en el qual venia entrepans que ell mateix enforjava. Era sord, per tant no escoltava la ràdio. No veia bé, llavors ni un sol dia llegia els diaris. Mesos després va llogar un terreny, va aixecar un gran rètol de colors i personalment pregonava la seva mercaderia cridant a tot pulmó: «Comprau deliciosos entrepans calents», i la gent comprava cada dia més. Va augmentar la compra d'entrades, va llogar un terreny més gran i millor situat i les seves vendes es van incrementar dia a dia. La seva fama augmentava i el seu treball era tant que va decidir buscar al seu fill, un home de negocis d'una gran ciutat, perquè l'ajudés. A la carta del pare, el seu fill va respondre: «Però pare! No escoltes la ràdio ni llegeixes els diaris, ni veus televisió?. Aquest país està travessant una gran crisi, la situació és molt dolenta ... No podria ser pitjor!. El pare va pensar: «El meu fill treballa en una gran ciutat, llegeix els diaris i escolta la ràdio, té contactes importants ... Ha de saber de què parla ...». Així que va revisar els seus costos, va comprar menys pa, va disminuir la compra de cada un dels ingredients i va deixar de promocionar el seu producte. La seva fama i les seves vendes van disminuir dia a dia. Temps després va desmuntar el rètol i va retornar el terreny. Aquell matí va escriure al seu fill i li va dir: «Tenies molta raó: veritablement estem travessant una gran crisi».

TREBALL CONJUNT

- ▶▶ **COMENTARI**
Es demana que cada pare i mare comenti amb els seu fill aquest conte. Els nins i nines que no tinguin els seus pares ho faran amb els catequistes de petits. Es tracta de respondre a la següent pregunta: **Quin missatge (o «moralaja») ens vol transmetre aquest conte?** Després de la petita reunió de pares i fills l'animador entaula un breu diàleg amb els nins.
- ▶▶ **Missatge final:** La història de la humanitat demostra que només triomfen aquells que creuen poder fer-ho.

ANIMACIÓ

▶▶ **PER JUGAR PARES I FILLS**

Es demana que facin un grup gros per jugar pares i fills, abans d'anar a les sales de catequesi.

▶▶ **PIPO:** pi, po, pipipo, pipi, pipi, pipi, po, comuniquen...

▶▶ **APLAUDIMENT D'UNGLES:** aplaudir amb les ungles...

▶▶ **CRIT: HO HEM FET BE:** Ho hem fet bé? bé (3 vegades) bé, bé, bé una monada de bé que visca Mallorca i noltres?? també!!

▶▶ **DANSA: VINT MONEIES EN ASSEMBLEA:** Vint moneies en assemblea discutien un greu problema com tenir la panxa ben plena sense fer gens de feina, ooaa ooaa, ooaa, ooaa, marajai, marajai...

▶▶ **DANSA: EPO E TAI TAI E:** Epo e tai tai e... Epo e tai tai e... Epo e tuqui-tuqui epo E tuqui tuqui epo E tuqui-tuqui e...

▶▶ **DANSA: Y RESPIRAR:** Respirar / a pleno pulmón / la brisa marina que entra que sale que sube que baja del fondo del mar.

CANT

▶▶ El cant és: **Amb les mans agafades**

ORACIÓ INICIAL

▶▶ El catequista demana als pares i fills **invocar l'Esperit Sant** fent una oració abans de separar-se pares i fills i anar a les sales per començar la catequesi.

▶▶ Un catequista llegeix:

Aquí estem, Esperit Sant, Senyor que infoneu la vida

i que ens condueix cap a la veritat completa;

Vine a nosaltres, i assistiu-nos: digna't il·luminar els nostres cors;

ensenya'ns el que cal fer; mostra-nos el camí a seguir;

actua tu mateix en allò que farem, perquè només tu ets el Déu,

amb el Pare i el seu Fill Jesucrist.

▶▶ Després demana a tots a aixecar les mans al cel per **resar un Pare Nostre.**

A LA SALA

▶▶ **Reunits a la sala dels pares** es fa un cafè, té o sucs i es reparteixen algunes galetes o pastes ja preparades.

JOC

EL JOC DE LA TARONJA / LLIMONA / PINYA

▶▶ El joc consisteix a fer un cercle. L'animador es col·loca enmig s'acosta a un pare i li diu una d'aquestes tres paraules: taronja, llimona o pinya. Quan l'animador diu taronja el pare ha de dir el nom del qui té a la seva dreta, si l'animador diu llimona dirà el nom del que té a l'esquerra i si diu pinya dirà el seu. Al crit de tutti-frutti tots canvien de lloc, i així successivament l'animador torna a dir les paraules als pares.

EL MEMORION

▶▶ El grup de participants s'asseuen en unes cadires preparades en forma de cercle. Un dels components del cercle comença dient la fórmula: Jo em dic <nom del que parla>, continua el de la seva dreta i diu: Jo sóc <nom del que parla> i ell (assenyalant l'individu de la seva esquerra) és <nom del que seu a la seva esquerra>; i així un darrere l'altre fins a completar tots els noms dels participants del cercle.

PRESENTACIÓ

DEL TEMA

▶▶ Explicar la dinàmica de les reunions, treball en petit o gran grup.

▶▶ No consisteix en que **ningú vengui a ensenyar res a ningú.** Es tracta de **compartir la nostra vida cristiana**, el que cada un dur de dins per poder fer camí cap a Jesús, que és la nostra meta. Per parlar de futbol anem al bar.

▶▶ Vivim dins una societat crispada i els exemples estan en el carrer:

— ¿Qui no ha anat a una reunió de pares i mares, a l'escola o a la catequesi i sortir nerviós perquè els pares **ataquen la feina dels professors**, algunes vegades insultant o pegant als professors, o al capellà que vol educar **li exigeixen repartir sagraments** sense haver fet processos...,

- He vist també alguns pares o mares cridar, **insultar i malmenar els seus infants** enmig del carrer...
- Tenim l'exemple de **la nina de 8 anys que va ser maltractada** el temps de recreo pels seus amics... a les 7h del mati renyant una nin i descarregant damunt ell tot allò que moltes vegades no poden descarregar a la parella.
- Vas pel carrer i veus **les cares de la gent enfadada**, sempre «amb l'escopeta carregada» o per criticar al veïnat, company, o per trobar-te els defectes i dir-te sempre lo pitjor... Molta altre gent ni saluda i es posa amb el cap baix per no saludar ningú o per parlar pel mòbil.
- En alguns llocs la crispació arriba a tal orde que es **barallen enmig del carrer** com si de una batalla campal es tractés.
- I no parlem dels casos de **violència domèstica**, contra la parella o contra els fills, castigant la parella (fent-li la punyeta, «jo no tendre els fills però tu tampoc», i no parlem dels maltractes en violència física, sinó també en parelles separades amigablement).
- **Superficialitat**. Vivim la vida superficialment, no interioritzam res. En tal vegada de viure, sobrevivim i passam per la vida sense aprofunditzar res. Un exemple és la necessitat de fer veure als altres que disfrutam de viure i ens ho pasam molt bé, ens feim constantment fotografies per penja al facebook i esperam que algú ens posi un: me gusta.

VIDEO ▶▶ Es projecte el vídeo de les notícies d'un dia qualsevol en el Telediari de TVE 1 i Antena3

DINÀMICA ▶▶ **DINÀMICA PER INTRODUIR EL TEMA:**

1.-Rollerplaying: Experiment sobre els horaris laborals

Es tracte de realitzar en directe aquesta publicitat: www.youtube.com/watch?v=sCsTirDBv7Y

Surten tres pares voluntaris i dos d'ells surten de la sala per no veure la primera reacció del primer pare participant. Apaga'm els llums de la sala, perquè quedi més íntim, posar música ambiental molt fluixa.

A.-Demandar a un pare o mare voluntari perquè es posi davant la pantalla de vídeo i xateji amb algú desconegut del qual ha de descobrir: ¿Quin és el seu ofici? ¿de que treballa?

Un animador ajudarà al voluntari a saber que demanar, un altre animador amagat a darrera amb un ordinador o mòbil connectat al projector farà de xatejador. El xat sortirà en pantalla grossa i tothom ho podrà veure i sentir. El voluntari no tindrà ordinador sols respondrà en veu alta les respostes. Tampoc podrà dir la resposta a la pregunta fins que hagin pogut fer la resposta dos o tres pares. Al final se'ls demanarà a tots la resposta que s'imaginem.

El diàleg que ha de mantenir l'animador ajudant, l'animador xatejant i el pare potser aquest. Atenció no hi haurà res preparat, pot haver canvis i preguntes o respostes molt interessants, convé copiar-les pel posterior diàleg.

B.-Comença el diàleg

Recordar que les respostes dels pares voluntaris seran molt heterogenis (Perquè el diàleg no està preparat) però l'animador xatejant ha de reconduir la situació cap a on volem.

Animador xatejant (representa el nin):

- Hola!
- Com et dius?
- A què et dediques?
- Treballem massa hores? Parlar del temps que treballen...
- Quantes hores treballes?
- Quina sort ...
- Mira, com jo ...
- Tu també?
- Bé, 8 hrs, i després altres 3 hrs a casa
- Vaig atabalat
- Imagina't, fins a l'hora de sopar no acabat

- Fins i tot els caps de setmana em toca fer coses
- I a les vacances?
- També em toca fer feina cada dia ...
- Tens temps per a la família? No gaire ... em veuen tan atabalat que m'ajuden
- Demana a l'empresa que tens dret a un descans després de la jornada
- Diuen que cal fer-ho i punt
- No puc, sinó ja saps el que et toca
- Què t'expliqui que passa si no ho fa
- Bronca, m'han arribat a humiliar davant dels companys
- La teva professió no compensa
- Mereix buscar una altra cosa
- No pots trencar amb els teus jefes?
- No puc trencar amb els meus jefes
- Els demana que ens diguin qui creuen que està darrere de la pantalla
- Treballes molt, entre setmana, el cap de setmana, en vacances, etc ...
- Ets empresari, càrrec intermedi d'una empresa, el cap t'explota ...
- No sap dir que no per perdre el lloc de treball, indecisió ...
- Com no siguis metge o científic ...

Al final haurà d'endevinar a què et dediques, insisteix al pare que faci també preguntes

C.-La solució de la dinàmica.

Els pares han de descobrir que xatejaven amb un fill seu. Convé aparaulat un nin, jove, que quan no endevinin la resposta pugui sortir de darrera la porta, per crear més emoció i descobrir que han xatejat amb un nin.

Després fan al mateix els altres dos pares o mares que estan esperant a l'altra sala.

D.-Conclusió de l'animador

Els **nens espanyols són dels que més hores dediquen als deures**, activitats extraescolars, activitats esportives, classes de dirigides per monitors, mestres, etc ...

No tenen temps de jugar, al joc lliure, no tenen temps de parlar amb els pares, demanar sobre el mateix dia, no tenen temps de fer silenci, pregar, etc...

E.-Petit diàleg per compartir l'experiència viscuda

Poden sortir moltes coses interessant, l'animador cal que tingui uns apunts de els frases, gests que han realitzat els pares voluntaris i els pares observadors per després comentar-los.

►► INTRODUCCIÓ

Què ens diu Jesús de tot això? quina és la proposta cristiana?

Pistes de reflexió abans de llegir el text:

- El relat de la visita de Jesús a la casa de Marta i Maria el trobem només en l'evangeli de Lluç. Aquest evangelista es caracteritza per **donar molta importància en els seus relats a les dones**, un dels temes principals de la seva evangeli.

- Lluç mostra com existia un **grup de dones que seguien Jesús** (veure Lc. 8, 1 ss) i formaven part del grup de deixebles del Senyor.

- La **trobada amb Marta i Maria es produeix «en el camí»**. La successió de relats que formen aquesta llarga part central de l'evangeli de Lluç, Lc. 9, 51-19, 1, centrada en el viatge des de Galilea a Jerusalem, constitueix l'aportació més original de l'evangelista. En ell Jesús es dedica a formar els seus deixebles i deixebles.

- Jesús accepta la invitació a la casa de les dones, **demonstrant una actitud lliure i alliberadora enfront dels prejudicis de l'època** que no veurien amb bons ulls la visita d'un home (i almenys un «mestre») a una casa de dones soles .

- A la casa **Jesús alaba l'actitud de Maria, que roman asseguda als seus peus escoltant la seva Paraula**, i convida la Marta a imitar-la. Marta estava enfeïnada amb les coses de la casa, però Jesús no necessita atencions especials, en la seva presència més val disposar-se a escoltar als seus peus, com a deixeble.

►► LA PARAULA DE DÉU

Es fan petits grups per llegir i comentar el text evangèlic: Marta i Maria de l'Evangeli de Sant Lluc 10, 38-41 en veu alta per algú que ho proclamï bé. **«Mentre feien camí, Jesús va entrar en un poble, i l'acollí una dona que es deia Marta. Una germana d'ella, que es deia Maria, es va asseure als peus del Senyor i escoltava la seva paraula. Marta, que estava molt atrafegada per poder-lo obsequiar, s'hi va atansar i digué: —Senyor, ¿no et fa res que la meva germana m'hagi deixat tota sola a fer la feina? Digues-li que em vingui a ajudar. El Senyor li va respondre: —Marta, Marta, estàs preocupada i neguitosa per moltes coses, quan només n'hi ha una de necessària. Maria ha escollit la millor part, i no li serà pas presa»**

►► REUNIÓ AMB GRUPS PETITS

Després de la lectura comunitària es pot respondre a les següents preguntes o similars:

- **Què vol dir «escoltar l'altre»? És fàcil escoltar? O costa descentrar-nos de les nostres preocupacions?**
- **Aconseguint temps a la setmana per escoltar Jesús? Algú pot compartir les seves experiències personals de pregària, com ho fem?**
- **Comparar les actituds de Marta i Maria, ¿què ens diu l'evangeli de cadascuna? Aplicar a la nostra vida de deixebles i deixebles.**

►► CONCLUSIÓ DE L'ACOMPANYANT

- **Què vol dir Jesús?** Quin és aquesta cosa sola que necessitem? Primer de tot és important comprendre que no es tracta de la contraposició entre dues actituds: **l'escolta de la Paraula del Senyor, la contemplació, i el servei concret al proïsme. No són dues actituds contraposades, sinó, al contrari, són dos aspectes, tots dos essencials per a la nostra vida cristiana;** aspectes que mai s'han de separar, sinó viure en profunda unitat i harmonia.

- Però llavors, per què Marta rep la reprensió, si bé feta amb dolçor? Perquè va considerar essencial només el que estava fent, és a dir, **estava massa absorbida i preocupada per les coses que calia «fer».** En un cristià, les obres de servei i de caritat mai estan separades de la font principal de cada acció nostra: és a dir, l'escolta de la Paraula del Senyor, l'estar —com Maria— als peus de Jesús, amb l'actitud del deixeble. I per això és que es reprèn a Marta. (Papa Francesc, 21 juliol 2013) Exemples de l'estres: Avui he d'acabar la feina de trigonometria, que és per demà, també he de anar a comprar amb la meva mare; després veure el meu programa favorit, més tard sortir amb la meva xicota, la música està a tot volum ...

- **Ens preocupem per moltes coses, ens queixem que hi ha poc temps** per allò que ens agrada, però no ens adonem que només una cosa és necessària, escoltar el Senyor en el nostre interior.

- L'evangeli ens presenta a una dona atrafegada amb els quefers de la casa, ficada en molts problemes, sense importar-li qui està dins d'ella. Es perd la dita de viure uns moments increïbles al costat del Mestre de les gents, però no s'adona de la importància que té el escoltar.

- Crist ens posa en guàrdia davant l'estrés i el poc meditar. **Cal viure més de prop l'evangeli.** Amb això podem ser homes contemplatius i en el camp de l'apostolat fer més i millor, perquè es compta amb el suport de Crist mateix.

►► Projectar el vídeo: **«Papá, ¿Cuánto vale una hora de tu trabajo?» «Tazas de cafe (Estres-Valores)» «El autoengaño de una vida falsa en Facebook»**

►► Projectar el fragment pel·lícula: **«El hijo de la novia»** Un hombre vive siempre al borde del estrés y nada en su vida es como realmente quisiera. El restaurante que dirige no va muy bien. Su madre tiene alzheimer y su padre le echa en cara que vaya tan poco a visitarla... El tiene un ataque al corazón y la enfermedad le obliga a replantearse la vida de otra forma. Escenas del protagonista estresado, hablando con varios a la vez por teléfono, metiéndose con sus amigos, conversando con su padre, que le dice que nunca visita a su madre, en una agresión a uno de sus colaboradores incompetente... (Min. 3,24)

►► A L'ORATORI

Baixem a l'oratori per a pregar

1.- Música de fons per fer silenci interior.

2.- Ens posem mentalment en la presència de Jesús. L'animador llegirà aquesta frase de Jesús: «**Allà on dos o tres reunits en el meu nom, jo sóc allí enmig d'ells**». (Mt 18,20)

3.- Tècnica per la relaxació i interiorització

- Breu moment de silenci per sentir al costat de Jesús.
- Mirar amb els ulls del cor les coses bones que ens han passat aquesta setmana.

4.- Lectura de la Evangeli de Sant Lluc 10, 38-41 «Mentre feien camí, Jesús va entrar en un poble, i l'acollí una dona que es deia Marta. Una germana d'ella, que es deia Maria, es va asseure als peus del Senyor i escoltava la seva paraula. Marta, que estava molt atrafegada per poder-lo obsequiar, s'hi va atansar i digué: —Senyor, ¿no et fa res que la meva germana m'hagi deixat tota sola a fer la feina? Digues-li que em vingui a ajudar. El Senyor li va respondre: —Marta, Marta, estàs preocupada i neguitosa per moltes coses, quan només n'hi ha una de necessària. Maria ha escollit la millor part, i no li serà pas presa»

5. Diàleg amb Crist

Jesús, quantes vegades he deixat de banda la meva pregària per donar-li vol a la meva imaginació: programant, planejant els grans projectes que podria dur a terme, però oblidant que l'únic que pot garantir l'èxit apostòlic és que Tu siguis la part central de qualsevol esforç. Permet que mai oblidi que la meva missió prové de la teva inspiració, que inicia i se sosté només amb la teva gràcia, que des del principi i fins al final tot ha de ser per Tu i per a Tu.

6. Moment de pregària: dir en veu alta els noms dels seus fills amb la següent fórmula: «**Gràcies Senyor, per en N/.**»

7. Cançó: Com el Pare m'estima.

8. Resar: tots el Pare Nostre amb les mans cap al cel.

CONTINUITAT ►► Tot el que no s'hagi pogut parlar, xerrar o veure a la reunió pot tenir ressò a les xarxes socials. Durant les setmanes d'una reunió a l'altre, el cap de catequistes pot enviar algun vídeo o text perquè els pares puguin reflexionar sobre el tema tractat.

TEMA 02 COM EDUCAM ALS NOSTRES FILLS?

FINALITAT I CONTINGUTS

- Descobrir el sentit de l'educació i la **dimensió educativa de la paternitat i la maternitat**, i com aquestes són les condicions quasi fonamentals perquè els infants descobreixin un Déu: Pare-Mare.
- Aprofundir en el fet que en l'educació dels fills no es pot prescindir d'una autèntica maduresa humana dels pares.
- Que els pares descobreixin que la Comunitat Cristiana també vol col·laborar amb ells en la tasca educativa.

SALUTACIÓ

- **Salutació d'acollida i d'alegria** del segon dia de catequesi en família. Per trobar-nos amb Jesús i seguir les seves pases. El catequista relata el conte: **LA BOTIGA CELESTIAL**

CONTE

►► LA BOTIGA CELESTIAL

Déu ha posat una botiga de regals molt especial. La regenten els àngels i venen tots els desitjos que les persones demanin i més gratis. És difícil de creure però un senyor es va atrevir a provar: —Pregunto si venen felicitat. —És clar que sí (contestà l'àngel). —A quin preu? —Gratis, com tots els nostres articles. —Si us plau, pose-me'n la màxima quantitat possible de felicitat. —Alguna cosa més? —Puc comprar més coses? —Sí, sí. Tot el que desitgis. —Vull tenir molts amics, però amics de veritat. —Alguna cosa més? —Vull que la gent sigui honrada i sincera amb jo. —Alguna cosa més? —Per avui res més, gràcies. L'Àngel es va anar i a l'estona va tornar amb un saquet de tela. En veure la cara de sorpresa i decepció de l'home li va explicar: Aquí només venem llavors, la responsabilitat de plantar-les, regar i cuidar-les perquè donin fruits és del client.

TREBALL CONJUNT

►► COMENTARI

Es demana que cada pare i mare comenti amb els seu fill aquest conte. Els nins i nines que no tinguin els seus pares ho faran amb els catequistes de petits. Es tracta de respondre a la següent pregunta: **Quin missatge (o «morableja») ens vol transmetre aquest conte?** Després de la petita reunió de pares i fills l'animador entaula un breu diàleg amb els nins.

- **Missatge final:** De nosaltres depen l'educació i de nosaltres depen que siguem feliços o no. Les coses exteriors no poden entorpir la nostra vida. L'educació dels nostres fills no depèn dels altres si no de la nostra pròpia responsabilitat.

ANIMACIÓ

▶▶ **PER JUGAR PARES I FILLS**

Es demana que facin un grup gros per jugar pares i fills, abans d'anar a les sales de catequesi.

▶▶ **PIPO:** pi, po, pipipo, pipi, pipi, pipi, po, comuniquen...

▶▶ **APLAUDIMENT DE PIPELLES:** aplaudir amb les pipelles...

▶▶ **VISCA, VISCA!!:** Visca (3 vegades) visca, visca, visca, què visca Mallorca i noltres? també!!

▶▶ **COET:** amb les mans picant damunt les cames, aplaudint, amb la boca i pum...

▶▶ **DANSA: LES OQUES:** Les oques van descalces, descalces, descalces. Les oques van descalces, (nines) i els ànecs també i els ànecs també (nins), (se pentinen) (se pinten), després se convien els papers i els nins fan de nines i viceversa.

▶▶ **YUPI, YA:** Si tu vas en bicicleta. Whatsikei (3) Yupi-ia ia, Yupi Yupi ah, Yupi-ia ia, Yupi Yupi ah, ia, ia yupi, yupi ia. (Si tu menges pa amb formatge) (Si tu menges coca amb sucre)

CANT

▶▶ El cant és: **Mil milions d'estrelles**

ORACIÓ INICIAL

▶▶ El catequista demana als pares i fills **invocar l'Esperit Sant** fent una oració abans de separar-se pares i fills i anar a les sales per començar la catequesi.

▶▶ Un catequista llegeix:

Aquí estem, Esperit Sant, Senyor que infoneu la vida

i que ens condueix cap a la veritat completa;

Vine a nosaltres, i assistiu-nos: digna't il·luminar els nostres cors;

ensenya'ns el que cal fer; mostra-nos el camí a seguir;

actua tu mateix en allò que farem, perquè només tu ets el Déu,

amb el Pare i el seu Fill Jesucrist.

▶▶ Després demana a tots a aixecar les mans al cel per **resar un Pare Nostre.**

A LA SALA

▶▶ **Reunits a la sala dels pares** es fa un cafè, té o suc i es reparteixen algunes galetes o pastes ja preparades.

PRESENTACIÓ

DEL TEMA

▶▶ **PISTES PER PENSAR**

- Ni nosaltres ni els nostres fills som capaços **de donar gràcies**, ens creiem que **tot per nosaltres és un dret:** ... tinc dret en això ...

- Sobre una societat líquida: **Vivim en un món de canvis? No! Vivim en un canvi de món.**

- Sobre la postmodernitat: **Quin és el pont més fort?** El de corda, aguanta tots els embats.

- Dins la institució de la família un aprèn **el sentit de la democràcia**, però la família mai serà un àmbit democràtic.

- Del tema del **«botellón» i la mort d'una nina de 12 anys**, que era reincident.

VIDEO

▶▶ Projectar el vídeo: **«Los niños son el reflejo de los padres» «Enseñar vs Educar»**

LECTURA

▶▶ **ARTÍCLE D'UNA REVISTA**

Es pot llegir en veu alta l'article d'Eva Millet i se'ls dona una fotocopia perquè ho tenguin al davant.

Eva Millet: «Dejemos de preguntárselo todo a los niños, la familia no es una institución democrática»

Hemos pasado de tener hijos mueble, a los que hacíamos poco caso, a tener hijos altar, a quienes veneramos. Una nueva generación de padres practica la hiperpaternidad, un modelo de crianza originario de EEUU, y propio de las clases medias y altas, que se caracteriza por la sobreprotección de unos hijos que se han convertido en el centro de las familias del siglo XXI.

¿Por qué los padres de ahora somos más protectores?

Una de las razones es demográfica. Si sólo tenemos 1,3 niños de promedio, este niño es el centro de atención y de la vida de sus padres. Y no les estamos haciendo ningún favor. ¡Claro que son superespeciales! Pero para ti, no para todo el mundo, y tienen que acostumbrarse a que no son el centro del Universo. Las familias antes eran más extensas y todos —abuelos, tíos, primos— participaban en tu educación. Ahora no, el modelo está blindado y no aceptamos comentarios ni críticas de la tribu. Además, tenemos a los hijos de mayores y importamos a la crianza las herramientas del trabajo. Y también hay una competencia brutal entre padres: los niños son ahora signo de estatus. Son una proyección de ti mismo y sus metas son las tuyas. Todo tiene que ser perfecto: la casa, el coche, los dientes y, también, el niño.

¿Cómo son los hiperpadres?

La hiperpaternidad se caracteriza por una atención excesiva a los niños y una perpetua supervisión. Los padres resuelven sistemáticamente los problemas a sus hijos y esto tiene consecuencias, porque los estás haciendo menos autónomos. Otra característica es justificarlos continuamente y estimularlos precozmente. Hay una tendencia a intentar que los niños lo hagan todo lo antes posible para que sean superniños, pero esto tiene dos derivadas. Estamos quitándoles a los niños lo más importante de la infancia, que es el tiempo para jugar, y no tienen tiempo para aburrirse, y del aburrimiento puede salir la creación. Está bien que hagan alguna actividad pero como máximo deberían tener tres tardes ocupadas, y ya me parece mucho. «Estoy harta de hacer que la niñez de mi hijo sea mágica», decía la carta de una madre que se hizo viral.

Encontramos a padres inseguros porque hay sobreoferta de métodos y experiencias que el niño tiene que vivir, y esto supone un estrés añadido. Parece que no puedes quedarte en casa un fin de semana sin hacer nada, y los niños a veces también lo piden. Están hartos de tanta academia precoz y no debería ser así porque les matas las ganas de aprender y la curiosidad.

¿Cómo podemos saber si nos hemos convertido en hiperpadres?

Hay dos señales. Una, si no eres capaz de observar a tu hijo sin intervenir a la primera oportunidad. Y otra es cuando se habla en plural de los hijos: «Hoy tenemos un examen», «Hemos aprobado», «Hemos suspendido»...

Los hiperpadres también intervienen mucho en la escuela. Está bien que los padres se impliquen en la escuela, que colaboren, pero cada uno tiene que saber cuáles son sus límites. El problema es que a menudo termina en enfrentamiento.

Elegir escuela provoca mucho estrés a los padres. Y no debería ser así. Los niños deberían ir a la escuela del barrio. Pero existe la idea de que tienen que ir a la escuela perfecta donde hacen la última técnica pedagógica. Es un estrés. Los padres visitan 25 escuelas, hacen excels y luego no se fían de la escuela a la que lo acaban llevando.

¿Y qué niños estamos criando?

Estamos criando niños con una visión muy hinchada de sí mismos. Estamos criando niños L'Oréal: «Porque yo lo valgo». Pero por otro lado son niños muy débiles que nunca han aprendido a resolver sus problemas, porque nunca los has dado la oportunidad ni las herramientas y ante un pequeño problema se desmontan.

Recuerdo el caso de una estudiante estadounidense en Barcelona que se quedó atrapada en el ascensor y en vez de tocar la alarma llamó a su madre a los Estados Unidos para que se lo resolviera. Están acostumbrados a que los padres les digan qué tienen que hacer. Al estar tan protegidos son inseguros y tienen muchos miedos: niños con miedo a dormir con la luz apagada, de tirar de la cadena, de comer cosas nuevas...

¿La crianza natural o maternidad intensiva puede ser un problema?

La maternidad se ha profesionalizado en el sentido de que hay mujeres que hacen de la maternidad su trabajo y se definen como *full time mums*. Se acaba enloqueciendo. El niño es tu referente pero tenemos que tener otras actividades en la vida.

¿Y cuál es el antídoto para revertir la hiperpaternidad?

El *underparenting* o sana desatención de los hijos. Como padres nuestro trabajo es estar pendientes de los hijos pero sin intervenir a la primera ni hacer un drama. Si la niña está des-

ganada no quiere decir que tenga anorexia, y si un día no la dejan jugar al fútbol no es *bullying*. Pongo el ejemplo de la mochila: cuando el niño sale de la escuela no le tienes que llevar la mochila como si fueras su mayordomo. Si pesa, sácale un par de libros. Lo tienes que hacer responsable de sus cosas. Y también dejar de preguntarle todo: «Quieres dormir?», «¿Quieres comer?», «Quieres Dalsy?»... Hay esta idea de que la familia es una institución democrática y no, la familia es una jerarquía: los padres arriba y los niños abajo. Todos participamos pero no le puedes preguntar a un niño de 3 años qué quiere para cenar.

►► Projectar el fragment pel·lícula: «**Katmandú**» Una joven maestra española trabaja en Katmandú intentando educar a los niños de las castas inferiores, los intocables. Para lograrlo, se tiene que casar con alguien a quien no quiere, por convenio, para conseguir los papeles de la nacionalización. Y se tiene que enfrentar a muchos problemas, siendo el más importante el de la tradición de las castas. La maestra pasea por una zona de chabolas donde viven los intocables y se le acercan unos niños. Después habla con su compañera india y discuten acerca de la educación de los intocables. Para la maestra india, no todo el mundo tiene derecho a la educación, porque no todos somos iguales en la práctica. Cada uno tiene su puesto y su destino. Quien nace pobre, nace pobre para siempre. La española se enfada y dice que cómo se puede ser educadora pensando así. La india le dice que a lo más se puede educar para que sea solidario cada uno dentro de su casta, cada uno en su lugar. Después habla de lo que supone la primera regla para una niña india. Los niños de las castas bajas están en la misma oscuridad en la que estaba ella cuando era niña y no entendía nada (Min. 14,11).

►► DINÀMICA: COM GASTAM EL NOSTRE TEMPS?

La dinàmica consisteix amb descobrir de manera gràfica i visual quin temps dedicam a cada cosa que feim durant el dia. Així amb una gràfica serà més fàcil identificar el temps dedicat i les prioritats que tenim a l'hora de prendre decisions.

Se demana a dos pares o mares voluntàries perquè surtin al mig del cercle. Una farà de periodista i l'altre d'entrevistat. El grup restant faran d'observadors. L'animador a manera de gràfica anirà apuntant a la pissarra el computo d'hores que vagi senyalant l'entrevistat. Comença el periodista demanant les següents preguntes: **Amb els teus fills, quantes hores dediques al dia? Amb els amics i en temes socials, quantes hores dediques al dia? A la casa: a la neteja de la casa, de la roba, a fer el menjar, quantes hores dediques al dia? A la feina, quantes hores dediques al dia? Al temps lliure, a no fer res, avorrir-se, quantes hores dediques al dia? A mirar la televisió, quantes hores dediques al dia? A mirar, jugar i respondre al mòbil, quantes hores dediques al dia? A l'espiritualitat, silenci, pregària, quantes hores dediques al dia? A la teva parella, a parlar, a les relacions sexuals, quantes hores dediques al dia?**

Quan es faci la valoració ens adonarem que surten més de 24 hores, per tant no estan ben fets els càlculs. **Es demana a una altre parella surti** a realitzar l'exercici ben fet.

En acabar s'obri un breu diàleg per adonar sen del poc temps que dedicam a lo que és important per nosaltres.

►► REUNIÓ AMB GRUPS PETITS

1.-Treball en grups petits. Després de la lectura comunitària de l'article d'Eva Millet, es pot respondre a les següents preguntes o similars:

- **En què et va fer pensar aquesta reflexió?**
- **Quina frase et va impactar més? Per què?**
- **Et sents identificat amb la reflexió?**
- **De quina manera eduques als teus fills?**
- **Quins són els teus principals problemes enfront d'ells?**
- **De quina manera es poden solucionar?**

►► Projectar el vídeo: «**NATURALES, el cortometraje que rinde un homenaje a la educación**»

►► A L'ORATORI

Baixem a l'oratori per a pregar

1.- Música de fons per fer silenci interior.

2.- Ens posem mentalment en la presència de Jesús. L'animador llegirà aquesta frase de Jesús: «**Allà on dos o tres reunits en el meu nom, jo sóc allí enmig d'ells**». (Mt 18,20)

3.- Tècnica per la relaxació i interiorització

- Breu moment de silenci per sentir al costat de Jesús.
- Mirar amb els ulls del cor les coses bones que ens han passat aquesta setmana.

4.- Lectura del text: Normes per educar al meu fill.

No em donis tot el que demani. De vegades només demano per veure fins quant puc prendre. No em cridis. Et respecto menys quan ho fas, i m'ensenyas a cridar a mi i jo no vull fer-ho. No em donis sempre ordres, de vegades si em demanassis les coses jo ho faria més ràpid i amb més gust. Compleix les promeses, bones o dolentes. Si em promets un premi, dóna-me'l; però també si és càstig. No em comparis amb ningú, especialment amb el meu germà o germana. Si tu em fas sentir millor que els altres, algú patirà i si em fas sentir però que els altres, seré jo qui pateixi. No canviïs d'opinió tan sovint sobre el que ha de fer; decideix-te i mantingues aquesta decisió Déjame valer-me per si mateix. Si tu ho fas tot per mi, jo mai podré aprendre. No diguis mentides davant meu ni em demanis que les digui per tu, encara que sigui per treure't d'un compromís. Em fas sentir malament i perdre la fe en tu i en el que em dius. Quan jo faci alguna cosa dolenta, no m'exigeixis que et digui el perquè ho vaig fer. A vegades ni jo mateix ho sé. Quan estiguis equivocacat en alguna cosa, admet-ho i creixerà l'opinió que jo tenc de tu, i em ensenyaràs a admetre les meves equivocacions també. No em diguis que faci una cosa i tu no la facis. Jo aprendré i faré sempre el que tu facis, encara que no ho diguis, però mai faré el que tu diguis i no facis. Ensenyeu-me a estimar i conèixer Déu. Tant se val si a l'escola m'ho volen ensenyar, perquè de res val si jo veig que tu no coneixes ni estimes Déu. Quan t'expliqui un problema meu, no em diguis: «no tinc temps per tonteries» o «això no té importància». Tracta de comprendre i ajudar-me. Estimem i digue-m'ho. A mi m'agrada sentir-t'ho dir, encara que tu no creguis necessari dir-m'ho. Abraça'm, necessito sentir-te el meu amic, el meu company a tota hora. El teu fill.

5. Moment de pregària: demanar al Senyor pels nostres fills i perquè siguem capaços d'educar-los en l'estima.

6. Gest: El gest que poden fer els pares és encendre una espelma per cada fill que tenen.

7. Cançó: Com el Pare m'estima.

8. Resar: tots el Pare Nostre amb les mans cap al cel.

►► TEXT EDUCAR

Els pares se'n duen fotocopiada una fulla amb el text: **Educar.**

- No educas cuando impones tus convicciones, sino cuando suscitas convicciones personales.
- No educas cuando impones conductas, sino cuando propones valores que motivan.
- No educas cuando impones caminos, sino cuando enseñas a caminar.
- No educas cuando impones la sumisión, sino cuando despiertas el coraje de ser libres.
- No educas cuando impones tus ideas, sino cuando fomentas la capacidad de pensar por cuenta propia.
- No educas cuando impones el terror que aísla, sino cuando liberas el amor que acerca y comunica.
- No educas cuando impones tu autoridad, sino cuando cultivas la autonomía del otro.
- No educas cuando impones la uniformidad que adocena, sino cuando respetas la originalidad que diferencia.
- No educas cuando impones la verdad, sino cuando enseñas a buscarla honestamente.
- No educas cuando impones un castigo, sino cuando ayudas a aceptar una sanción.
- No educas cuando impones disciplina, sino cuando formas personas responsables.
- No educas cuando impones autoritariamente el respeto, sino cuando lo ganas con tu

autoridad de persona respetable.

- No educas cuando impones el miedo que paraliza, sino cuando logras la admiración que estimula.

- No educas cuando impones información a la memoria, sino cuando muestras el sentido de la vida.

▷▷ PROPOSTES

Els proposam unes pautes per treballar a casa amb els fills el que han treballat en aquesta trobada:

1.- Instal·lar a casa un raconet de pregària que sigui un lloc que com a l'església ens trobem tranquils, bé, i puguem compartir amb la nostra família les nostres experiències i pregàries. Si tenim una creu o una imatge ajudarà molt a crear aquest racó, una espelmeta...

2.- Cercar un moment dins la setmana i amb els nins veure amb la seva família les fotos del seu bateig, les noces dels seus pares, o padrins... (aquí amb delicadesa per les diferents situacions familiars que ens podem trobar). I què demanin als nins que els contin tot el que han après dels cristians.

3.- Es proposa a la família que a casa trobi un moment sagrat durant la setmana per compartir amb tota la família el que han viscut a la trobada d'iniciació cristiana.

CONTINUITAT ▷▷ Tot el que no s'hagi pogut parlar, xerrar o veure a la reunió pot tenir ressò a les xarxes socials. Durant les setmanes d'una reunió a l'altre, el cap de catequistes pot enviar algun vídeo o text perquè els pares puguin reflexionar sobre el tema tractat.

TEMA 03 L'AMOR DINS LA FAMÍLIA

FINALITAT I CONTINGUTS

- ▶▶ Ajudar als pares a expressar els seus sentiments sobre la seva relació familiar.
- ▶▶ Reconèixer el que aprecien l'un de l'altre.
- ▶▶ Qualificar el nivell d'amor que comparteixen entre ells.

SALUTACIÓ ▶▶ **Salutació d'acollida i d'alegria** del segon dia de catequesi en família. Per trobar-nos amb Jesús i seguir les seves pasas. El catequista conta: **AMOR SENSE CON-**

CONTE ▶▶ **AMOR SENSE CONDICIÓ**

Una història que va ser relatada per un soldat que va poder tornar a casa després de la guerra de l'Iraq. Va parlar pel telèfon als seus pares, dient-los: —Mumare, Monpare. Vaig de tornada a casa, però els he de demanar un favor: Duc a un amic que m'agradaria que es quedés amb nosaltres. —Clar que sí, —li van contestar—, ens encantaria conèixer-ho. —Hi ha alguna cosa que heu de saber, —el fill continua dient—, ell va ser ferit en la guerra. Va trepitjar una mina de terra i va perdre un braç i una cama. Ell no té a on anar, i vull que es vingui a viure amb nosaltres a casa. —Sento molt escoltar això fill. Potser podem trobar un lloc on ell es pugui quedar. —No!, pares, jo vull que ell visqui amb nosaltres. —Fill, —li va dir el pare—, tu no saps el que estàs demanant. Algú que estigui tan limitat físicament pot ser un gran pes per a nosaltres. Nosaltres tenim les nostres pròpies vides que viure, i no podem deixar que algú com ell interfereixi amb les nostres vides. Jo penso que el teu deure és tornar a casa i oblidar-te d'aquesta persona. Ell trobarà una manera en la que pugui viure ell tot sol. En aquest moment el fill va penjar l'auricular. Els pares ja no el varen tornar a escoltar. Uns quants dies després, els pares van rebre una telefonada de la policia. El seu fill havia mort després de caure d'un edifici. La policia creia que era un suïcidi. Els pares destrossats de la notícia van volar a la ciutat i van ser portats al cementiri de la ciutat a què identifiquessin el seu fill. Ells ho van reconèixer, per al seu horror ells van descobrir alguna cosa que no sabien, el seu fill només tenia un braç i una cama.

TREBALL CONJUNT ▶▶ **COMENTARI**

Es demana que cada pare i mare comenti amb els seu fill aquest conte. Els nins i nines que no tinguin els seus pares ho faran amb els catequistes de petits. Es tracta de respondre a la següent pregunta: **Quin missatge (o «morableja») ens vol transmetre aquest conte?**

▶▶ **Missatge final:** Els pares d'aquesta història són com molts de nosaltres. Trobem molt fàcil l'estimar aquestes persones que són belles per fora o que són simpàtiques, però no ens agrada la gent que ens fa sentir alguna inconveniència o que ens fa sentir incòmodes. Preferim estar allunyats de persones que no són gaire saludables, belles o intel·ligents com el som nosaltres. Afortunadament, hi ha una persona que no ens tracta d'aquesta manera. Algú que ens estima amb un gran amor, que sempre ens rebrà en la seva família, no importa que tan destrossats estiguem, física o mentalment. Aquesta nit, resa una oració a Déu, per a que Ell et doni la força perquè puguis acceptar la gent tal com és, i perquè ens ajudi a ser més comprensius en les persones que són diferents de nosaltres.

ANIMACIÓ

▶▶ **PER JUGAR PARES I FILLS**

Es demana que facin un grup gros per jugar pares i fills, abans d'anar a les sales de catequesi.

▶▶ **PIPO:** pi, po, pipipo, pipi, pipi, pipi, po, comuniquen...

▶▶ **APLAUDIMENT DE PIPELLES:** aplaudir amb les pipelles...

▶▶ **VISCA, VISCA!!:** Visca (3 vegades) visca, visca, visca, què visca Mallorca i noltres? també!!

▶▶ **COET:** amb les mans picant damunt les cames, aplaudint, amb la boca i pum...

▶▶ **DANSA: AMIGOTXOS!!:** Hola amigotxos!! (repeteixen) Quereis ballar un bailotxo conmigotxo? (si!!) Ponedotxo la mano deretxoxa en la espaldotxa del delantotxo, etc... Eugène est ma cousine, ma cousine, ma cousine. Eugène est ma cousine, ma cousine Eugène.

▶▶ **VAMOS A CASAR LEONES?:** asseguts o al terra, picant les mans damunt les cuixes. Diversos entrebanscs: un pont, un desert, un arbre, un riu, una cova...

▶▶ **DANSA: AMUNT, AVALL!!:** Amunt, avall, a la dreta a l'esquerra, davant, darrere, a la dreta a l'esquerra, amunt a avall, a la dreta a l'esquerra, davant, darrere, a la dreta a l'esquerra.

CANT

▶▶ El cant és: **Dios está aquí**

ORACIÓ INICIAL

▶▶ El catequista demana als pares i fills **invocar l'Esperit Sant** fent una oració abans de separar-se pares i fills i anar a les sales per començar la catequesi.

▶▶ Un catequista llegeix:

Aquí estem, Esperit Sant, Senyor que infoneu la vida

i que ens condueix cap a la veritat completa;

Vine a nosaltres, i assistiu-nos: digna't il·luminar els nostres cors;

ensenya'ns el que cal fer; mostra-nos el camí a seguir;

actua tu mateix en allò que farem, perquè només tu ets el Déu,

amb el Pare i el seu Fill Jesucrist.

▶▶ Després demana a tots a aixecar les mans al cel per **resar un Pare Nostre.**

A LA SALA

▶▶ **Reunits a la sala dels pares** es fa un cafè, té o sucs i es reparteixen algunes galetes o pastes ja preparades.

VIDEO

▶▶ Projectió dels vídeos: «**Superhéroe de la basura yo quiero ser**» «**Este Padre Le Miente A Su Hija**»

PRESENTACIÓ DEL TEMA

▶▶ **FAMILIES DE «USAR Y TIRAR»**

Les famílies han tornat molt pragmàtiques (pràctiques). Hem perdut el concepte espiritual, allò que no necessitam per res. Tot ha de servir per algo, per fer algo, o per aconseguir algo. **No existeix el concepte: perdre el temps fent res**, avorrint-se dins la família simplement estan plegats, gaudint de temps familiar sense fer res.

Hem dedidac al temps de nadal a reunir-nos amb la família i llavors encara ens queixam. Totes les activitats que feim amb **la família son de caire materialista i consumista...** A més amb un concepte molt consumista i materialista: «usar y tirar».

El **sexe sols serveix per pasar gust** i ja està. La parella sols serveix per tenir fills, llavors ja la puc abandonar i separar-me, perquè mai s'ha estimada. Després surten les expressions com: «el pare del meu fills», «no l'home que vaig estimar» perquè en algun moment el vaig estimar! No?

A posta després no passa res si se separen, discuteixen i es reparteixen els fills. La **capacitat de sacrifici i d'arreglar les coses** ja no pertany al sacrifici comunitari de família, sino a l'individual, està bé jo!

Tota la unió matrimonial **se basa en lo econòmic/pràctic:** Hipoteca?

- A on queda **l'estimació a la parella, als fills, als padrins?**

- A on queda aquella idea de formar una **COMUNITAT DE VIDA I D'AMOR?**

...va quedar en el traje de núvia?...

►► DINÀMICA PER INTRODUIR EL TEMA

1.-Roller-playing: L'entrevista televisiva

L'objectiu és que els pares parlin dels seus fills. Per ambientar la dinàmica es dirà als pares que hem arribat a un plató de televisió i que s'enregistrarà l'escena, en la qual hi haurà un entrevistat i un entrevistador. Com si fos un plató de televisió. La idea és que l'entrevistador faci preguntes al pare o a la mare i aquests treguin la part més sensible d'ells mateixos i l'estimació que tenen cap als seus fills. En realitat en els homes les costa més expressar les seves emocions cap als seus fills. Però cal fer un esforç perquè puguin sortir a rotlle tant pares com a mares.

Es demana que surti a rotlle un voluntari. El primer entrevistador ha de ser l'animador, el segon ja potser un dels pares que fa l'entrevista a un altre pare. El primer que fa és demanar el noms dels seus fills a l'entrevistat i es dirigeix sempre al pare amb el nom personalitzat del seus fills. Les preguntes que pot fer l'entrevistador poden ser aquestes o similars:

- Com son els teus fills?
- Te sents insegur de ser pare?
- Trobes que no ets lo suficient bo pel teu fill?
- Voldries donar-li algo al teu fill que ets capaç de donar-li?
- Que notes que te falta per ser un bon pare/mare amb els teus fills?
- Què te pareix que necessiten els teus fills de tu?
- Què és lo que tu necessites del teu fill?
- Quin és la teva pitjor por referent al teu fill?
- Com te sent amb el que fas pel teu fill?
- Els vostres fills vos han prohibit realitzar moltes coses que desitjaríeu?
- Compensa el sacrifici, per la vida dels fills?

Al finalitzar un entrevistat, es demana que passi un altre, fins que el temps doni.

►► PREVI DE LA PARAULA DE DÉU

Sant Pau va inserir en una de les seves cartes una lliçó sobre la naturalesa de l'amor de Déu que dona el seu capítol a part, 1 Corintis 13. Es coneix com el «capítol de l'amor». Àgape és una paraula que molts cristians reconeixen. Havien de entendre que el motiu de qualsevol manifestació espiritual és molt important, i que **l'únic motiu acceptable és l'amor**. Els dons més espectaculars perdran el seu valor si es practiquen amb orgull. Si la persona que manifesta un do té gelosia, duresa, indecència o enuig, no aprofitarà res per a si ni per als altres.

Aquestes eren paraules fortes per a una congregació dividida per la seva afecció a mestres humans. No obstant això, la gent que es comportava indecentment a les reunions de comunió necessitava una exhortació així. **El missatge no té límit de temps, perquè l'amor és un tema que s'ha de proclamar en l'Església una i altra vegada.**

►► LA PARAULA DE DÉU

Es llegeix en grup gran i en veu alta el text de la Carta de Sant Pau als Corintis (1Cor 13, 1-13) «**Si jo parlés els llenguatges dels homes i dels àngels però no estimés, seria com una esquella sorollosa o un címbal estrident. Si tingués el do de profecia i penetrés tots els designis amagats de Déu i tot el coneixement, si tingués tanta fe que fos capaç de moure les muntanyes, però no estimés, no seria res. Si repartís tots els meus béns als pobres, fins i tot si em vengués a mi mateix per esclau i tingués així un motiu de glòria, però no estimés, de res no em serviria. El qui estima és pacient, és bondadós; el qui estima no té enveja, no és altiu ni orgullós, no és groller ni egoista, no s'irrita ni es venja; no s'alegra de la mentida, sinó que troba el goig en la veritat; tot ho excusa, tot ho creu, tot ho espera, tot ho suporta. L'amor no passarà mai. Vindrà un dia que el do de profecia serà inútil, que el do de parlar en llengües s'acabarà, que el do de conèixer serà també inútil. Ara els nostres dons de coneixement i de profecia són limitats. Però quan vindrà allò que és perfecte, serà inútil allò que és limitat. Quan era un infant, parlava com un infant, pensava com un infant, raonava com un infant; però d'ençà que sóc un home, tinc per inútil el que és propi dels infants. Ara hi veiem de manera fosca, com en un mirall poc clar; després hi veurem cara a cara. Ara el meu coneixement és limitat; després coneixeré del tot, tal com Déu em coneix. Mentrestant, subsisteixen la fe, l'esperança i l'amor, tots tres; però l'amor és el més gran»**

►► REUNIÓ AMB GRUPS PETITS

1.-Treball individual. En aquests versets, Sant Pau parla del significat de l'amor cristià. s'entrega a cada pare i mare un llaç i una fotocòpia del full «**Test d'amor familiar**». Tenim l'oportunitat d'elogiar als nostres pares o fills. Ara és temps que vegem mes de prop com és amor que compartim amb ells. Es dona un temps prudencial perquè personalment responguin al test, es pot posar música ambiental per ambientar.

TEST DE L'AMOR FAMILIAR

Llegeix cadascuna de les afirmacions de «**l'amor és ...**». Després, auto-avalua't en un rang de l'1 al 10 d'acord si comparteixes cada qualitat de l'amor amb els teus fills. (1 = mai; 10 = sempre). Has de ser honest en les teves respostes.

1. L'amor és pacient.

Sóc pacient amb el meu fill. Tracto de veure les coses des del seu punt de vista per entendre que és el que el motiva. És difícil que em faci enfadar.

Mai 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 Sempre

2. L'amor és bondadós.

Sóc atent i considerat amb el meu fill. Busco el millor per a ell. Estimo el que fa per mi i l'hi faig saber.

Mai 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 Sempre

3. L'amor no és envejós.

No m'enfado quan el meu fill fa alguna cosa que no puc fer. No porto el compte de les coses que el meu fill té l'oportunitat de fer (o tenir).

Mai 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 Sempre

4. L'amor no és jactanciós.

No pretenc ser la persona més important en la meva família. No vull rebre massa atenció. Intento fer que el meu fill se senti important.

Mai 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 Sempre

5. L'amor no és orgullós.

No penso que sóc millor que el meu fill. No faig sentir malament al meu fill quan sento que no compleix amb les meves expectatives.

Mai 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 Sempre

6. L'amor no es comporta amb rudesia.

No li contesto de mala manera al meu fill. No tracto deliberadament de ferir al meu fill amb les meves accions o amb paraules.

Mai 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 Sempre

7. L'amor no és egoista.

No tracto que el meu fill faci sempre les coses a la meva manera. No demano que el meu fill s'emmotlli als meus desitjos només per fer les coses més fàcils per a mi.

Mai 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 Sempre

8. L'amor no s'enfada fàcilment.

No m'enfado amb el meu fill quan no fa el que desig. No faig enrabiament intencionalment al meu fill.

Mai 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 Sempre

9. L'amor no guarda rancor.

Perdono al meu fill. No li guardo rancors, ni em burlo dels seus errors.

Mai 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 Sempre

10. L'amor no es delecta en la maldat, sinó que s'alegra amb la veritat.

No em ric dels errors del meu fill. Intento donar-li suport quan passa per moments difícils.

Mai 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 Sempre

11. L'amor no es rendeix.

Quan m'enuig amb el meu fill, no deixo que això s'interposi en la nostra relació. M'esforço per resoldre sanament els nostres problemes.

Mai 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 Sempre

2.-Reunió amb petit grup:

Una vegada acabat el test es fan grups de 4 persones per parlar i comentar el test, i sobretot respondre a les següents preguntes

- **Per que és tan difícil mostrar l'amor veritable als nostres pares o fills?**
- **On has posat la teva qualificació més alta? I la més baixa?**
- **Quines són algunes coses que pots fer per pujar els teus qualificacions baixes?**

►► CONCLUSIÓ DE L'ACOMPANYANT

«Si no tinc caritat» (àgape-amor). En anglès, la paraula «amor» té diversos significats:

- Amor romàntic o sexual.
- Amistat - afecte.
- Preocupació pel benestar d'una altra persona.
- Una simple expressió d'entusiasme «M'encanta la xocolata».

Aquestes diferències ens poden confondre. Per exemple, algú que diu «t'estimo» pot voler dir que ell o ella només busca satisfer les seves necessitats sexuals (o altres necessitats com la seguretat). Això és molt diferent a una persona el amor per algú primerament es preocupa pel seu benestar.

La llengua grega resol aquestes ambigüitats utilitzant tres paraules diferents per «amor»: **eros**, **philos**, i **àgape**.

- **Eros** és l'amor romàntic o sexual.
- **Philos** és l'amor de germanor - amistat - companyonia.
- **Agape** té a veure amb la preocupació pel benestar de l'altra persona.

- **Eros** no s'utilitza en el Nou Testament.

- **Philos** i la seva forma verbal, *phileo*, apareixen 55 vegades en el Nou Testament i s'usen per expressar l'afecte que una persona sent per una altra (Mateu 10,37; Lluc 14,12; Joan 11,3-11) i l'amor de Déu pel seu poble (Joan 16,27) tot i això, *agape* i *agapáo* s'usen més freqüentment per referir-se al amor de Déu.

- **Agape** i la seva forma verbal *agapáo* apareixen 253 vegades en el Nou Testament. S'utilitzen per parlar de l'amor que Déu té per la seva gent (Romans 5,8-1 Joan 4,8) i per l'amor que una persona sent cap a una altra (1 Corintis 13). Quan Jesús diu que els dos manaments més importants són «estima el Senyor el teu Déu» i «estima el teu proïsme com a tu mateix», utilitza el verb *agapáo* en lloc de *phileo*. En la seva gran capítol d'amor (1 Corintis 13), Pablo fa servir *àgape* exclusivament.

Amor àgape es tracta tant de «fer» com de «sentir».

Requereix acció. Requereix que demostrem el nostre amor d'una manera pràctica.

Una persona que estima amb *àgape* farà el possible per alimentar els famolencs, per donar de beure als assedegats, per estendre-li la benvinguda a un estranger, per vestir al nu i per visitar al malalt i al pres (Mateu 25, 31- 46). **Aquestes accions són les que hem de seguir si de veritat estimem els altres amb amor àgape.**

►► Projectió dels vídeos: «**Taladro (El corte inglés)**» «**Una historia diferente sobre una madre muy especial**»

►► A L'ORATORI

Baixem a l'oratori per a pregar

- 1.- **Música de fons per fer silenci interior.**
- 2.- **Ens posem mentalment en la presència de Jesús.** L'animador llegirà aquesta frase de Jesús: «**Allà on dos o tres reunits en el meu nom, jo sóc allí enmig d'ells**». (Mt 18,20)
- 3.- **Técnica per la relaxació i interiorització**
 - Breu moment de silenci per sentir al costat de Jesús.
 - Mirar amb els ulls del cor les coses bones que ens han passat aquesta setmana.
- 4.- **Lectura del text per part d'un pare o mare: La gratitud**
«Una persona agradecida es un tesoro de humildad y generosidad, de valor incalcula-

ble. La virtut humana del agradecimiento es una de las virtudes morales más bellas que existen. Y la ingratitud, uno de los defectos peores en los que uno puede caer.

La persona agradecida es humilde y generosa. LA persona ingrata, sin embargo, es soberbia y egoísta.

Soberbia, egoísmo e ingratitud forman un trípode virulento de maldad que produce estragos y que destruye moralmente al que se apoya en él.

Saber ser agradecidos es un valor humano de suma importancia que a su vez implica humildad y generosidad. En cambio, a la persona soberbia y egoísta le resulta imposible mostrar gratitud alguna.

El agradecimiento, la gratitud, solo pueden anidar en el corazón humilde y generoso.

No hay gratitud posible sin humildad ni generosidad».

5.- Text de la Primera Carta de Sant Joan, «Estimats meus, hem d'estimar-nos els uns als altres, perquè l'amor ve de Déu. Tothom qui estima és fill de Déu: ha nascut d'ell i el coneix. Els qui no estimen no coneixen Déu, perquè Déu és amor. Hem vist clarament l'amor que Déu ens té quan ell ha enviat al món el seu Fill únic, perquè visquem gràcies a ell. L'amor és això: no som nosaltres qui ens hem avançat a estimar Déu; ell ha estat el primer que ens ha estimat, tant, que ha enviat el seu Fill com a víctima propiciatòria pels nostres pecats. Estimats meus, si Déu ens ha estimat així, també nosaltres ens hem d'estimar els uns als altres. Mai ningú ha pogut contemplar Déu, però si ens estimam, Déu està en nosaltres, i dins nosaltres el seu amor és tan gran que ja no hi falta res».

6.- Moment de pregària: demanar al Senyor pels nostres fills i perquè siguem capaços d'estimar-los.

7.- Gest: El gest que poden fer els pares és encendre una espelma per cada fill que tenen.

8.- Cançó: Com el Pare m'estima.

9.- Resar: tots el Pare Nostre amb les mans cap al cel.

COMIAT

▷▷ Si s'ha tengut temps de gravar-ho es **projecte un vídeo** que han gravat els fills amb la pregunta: **Quan estimes els teus pares?** I així descobriran els fills estimen molt més els pares de lo que es poden imaginar. Vídeo: «Lo molt que m'estima el meu fill»

▷▷ Durant la catequesi dels nins es demana que dibuixin com son els seus pares, els pares no son conscients de lo molt que les estimen els seus fills, «el que els teus fills veuen de tu, no ho veu ningú més».

CONTINUITAT

▷▷ Tot el que no s'hagi pogut parlar, xerrar o veure a la reunió pot tenir ressò a les xarxes socials. Durant les setmanes d'una reunió a l'altre, el cap de catequistes pot enviar algun vídeo o text perquè els pares puguin reflexionar sobre el tema tractat.

TEMA 04

L'ESGLÉSIA DE JESUCRIST - I

FINALITAT I CONTINGUTS

►► **Descobrir:** Quina és l'Església de Jesucrist? Fer conscients als pares i mares que moltes vegades utilitzam l'església pels nostres beneficis particulars o pels nostres interessos.

SALUTACIÓ

►► **Salutació d'acollida i d'alegria** d'estar a la catequesi en família. El catequista remarcarà lo important què és l'església que va voler Jesucrist. Comunitat de cristians en torn d'una taula. El catequista relata en conte: **CINC ALPINISTES**.

CONTE

►► **CINC ALPINISTES**

Cinc alpinistes amics es van proposar conquerir un pic molt elevat i de gran dificultat. Des de l'inici de l'ascensió es van formar una cordada de tal manera que si un d'ells queia, els altres unint forces el podrien subjectar. Tot va anar bé fins que un dels cinc relliscà i va caure amb força cap al buit. En la seva caiguda va arrossegar al seu company més proper que res va poder fer per aturar-lo, i aquest al mateix va arrossegar al següent, fins que els cinc amics lligats encara que amb la forta corda van començar un vertiginós descens cap a una mort segura. Al cel Sant Pere els estava esperant, havia contemplat interessat seu arriscat alpinisme i va decidir fer-los una sola pregunta, la mateixa a tots i tot sols, per decidir si els admetia o no en el cel. Va arribar el primer alpinista i sant Pere li preguntà: —He vist que has caigut des d'una gran altura, ja que estàveu a punt d'arribar al cim. Diques-me amb sinceritat ja que de la teva resposta dependrà la teva sort: en què pensaves mentre queies per l'aire? El primer alpinista va contestar: —Quant em vaig desprendre de la roca em vaig adonar que era la fi, i el que vaig pensar va ser que havia estat ximple per deixar-me convèncer per aquesta bogeria, que bé sabia anava a acabar malament; ara havia de pagar les conseqüències. Sant Pere li va contestar: —Ho sento però no pots entrar. El segon alpinista va contestar: —Quant vaig caure vaig comprendre que la situació era desesperada però no he perdut tota l'esperança i vaig tractar de trobar algun sortint en què poder agafar-me i salvar la meva vida i la dels meus companys. Sant Pere va reflexionar un moment i va sentenciar: —Tampoc tu pots entrar. El tercer va contestar: —Jo no vaig pensar en mi mateix, sinó en la meva dona i els meus fills. Em va donar gran pena pensar en la meva mort, però més que per mi, per deixar a la meva dona vídua i als meus fills orfes. Sant Pere el mirà amb afecte i comprensió i li va dir suaument: —Està bé, però no pots entrar. El quart alpinista va contestar: —Des del primer moment vaig pensar en Déu i li vaig encomanar la meva ànima, li vaig demanar perdó per tots els pecats amb penediment sincer i li vaig demanar misericòrdia. Sant Pere es va gratar el cap pensatiu i per fi va dir: —En això vas fer bé, però va ser una mica tard. Tampoc tu entres, fill meu. El cinquè va contestar: —Jo des del primer moment vaig veure que em quedaven només uns instants de vida. Vaig obrir els ulls i em vaig dedicar a contemplar la bellesa del paisatge a vista d'ocell, a gaudir amb tota l'ànima de la sensació de volar per uns instants. Sant Pere li va posar la mà a l'espatlla i li va dir: —Endavant, fill meu. Aquest regne és per a tu.

TREBALL CONJUNT

►► **COMENTARI**

Es demana que cada pare i mare comenti amb els seu fill aquest conte. Es tracta de respondre a la següent pregunta: **Quin missatge (o «moralaja») ens vol transmetre aquest conte?**

Missatge final: L'església de Jesucrist és una església de l'amor, bellesa, compassió, etc..

ANIMACIÓ

▶▶ **PER JUGAR PARES I FILLS**

Es demana que facin un grup gros per jugar pares i fills, abans d'anar a les sales de catequesi.

▶▶ **NOS HA GUSTADO MUCHO:** nos ha gustado mucho, nos ha hecho mucha gracia, ja, ja, ja, catapum, chim, pum, gori, gori, gori, tilin, tilin, que lo repita...

▶▶ **MIG APLAUDIMENT:** un apleudiment un cop de mans i amb la drete picar l'esquerra.

▶▶ **DANSA: BUGUI, BUGUI!!:** Amb la mà a dintre, amb la mà a fora, amb la mà (cul, cap, cama, etc...) a dintre i la fem rodar. Ballem el bugui bugui mitja volta ja! I ara piquem de mans! Hei bugui bugui, hey! Hei bugui bugui. Hei bugui bugui, hey! I ara piquem de mans...

▶▶ **CUXIXI, CUXIXA:** Cuxixi, cuxixa, cuxixi bom bom. Fer gestos amb les mans, amb els peus, etc. El veinat seguirà amb els mateixos gestos.

▶▶ **YO TENGO UN POZO:** Yo tengo un pozo! tengo una despensa, mi despensa, la despensa del vecino de la izquierda, la despensa del vecino de la derecha, mi despensa, ...mi pozo, Ole mi pozo!. mi ventana, mi buzón, mi azotea, mi desagüe, mi grifo, mi escalera, mi detector de olores

CANT

▶▶ El cant és: **Pon tu mano en la mano**

ORACIÓ INICIAL

▶▶ El catequista demana als pares i fills **invocar l'Esperit Sant** fent una oració abans de separar-se pares i fills i anar a les sales per començar la catequesi.

▶▶ Un catequista, pare o mare llegeix:

Aquí estem, Esperit Sant, Senyor que infoneu la vida

i que ens condueix cap a la veritat completa;

Vine a nosaltres, i assistiu-nos: digna't il·luminar els nostres cors;

ensenya'ns el que cal fer; mostra-nos el camí a seguir;

actua tu mateix en allò que farem, perquè només tu ets el Déu,

amb el Pare i el seu Fill Jesucrist.

▶▶ Després demana a tots a aixecar les mans al cel per **resar un Pare Nostre.**

A LA SALA

▶▶ **Reunits a la sala dels pares** es fa un cafè, té o suc i es reparteixen algunes galetes o pastes ja preparades.

PRESENTACIÓ

DEL TEMA

▶▶ **EXPLICACIÓ DEL TEMA:**

- ¿Què venim a cercar de l'Església?

- ¿Ens sentim comunitat de cristians o **ens aprofitem de l'església** cercant el nostre benefici? Venim cercant un sagrament (baptisme, comunió, matrimoni, etc..) i accepteu qualsevol cosa que vos deim: un Procés de Fe, un curs prematrimonial, baptismal, etc...

- **¿Utilitzar l'església com si fos un supermercat?** I venim a comprar un sagrament? Exemple: ahir va venir una al·lota (la mare) que se vol casar a l'Almudaina (és un lloc militar i presten l'església edifici), la qüestió que va venir a demanar-me quant li costaria que jo anés a casar-la a Palma?

¿Vos sentiu comunitat cristiana?

- A nivell d'**ajudar als necessitats**, Càritas, Visitar malalts,

- A nivell d'**ajuda econòmica pel manteniment de l'edifici** o de les coses comunes, llum, neteja, etc..

- A nivell celebratiu: **participar a les celebracions**, festes...

- A nivell **formatiu**, a les reunions per saber més sobre la fe cristiana i avançar amb el coneixement de la nostra fe.

- A nivell espiritual, **resar o pregar a casa** amb els nins.

VIDEO

▶▶ Projectar vídeo: «**Los primeros Cristianos (San Pablo)**»

►► **DINÀMICA PER INTRODUIR EL TEMA****1.-Debat de postures en front a l'església**

Feim tres grups a cada grup li repartim una frase en referencia a un estereotipus de l'església. Feim tres grups més i repartim un explicació defensant aquella critica a l'església. Comença un debat amb els dos grups que tenen la frase 1, cada grup defensarà la seva postura. El debat pot acabar quan l'animador vegi que no tenen més arguments. Així se pot passar al grup 2 i llavors al 3.

1 > «Jo crec en Déu però no en l'Església, ni en el Papa, els bisbes, els capellans ...».

1 · L'Església és l'esposa de Crist, fundada i estimada per Ell. El Papa és Successió a Pere i els bisbes, dels apòstols, i gràcies a ells i als altres sacerdots I vam conèixer, rebre i seguir a Jesús. Acceptar a Jesús és acceptar a l'Església.

2 > «Jo puc seguir Jesús per lliure, sense necessitat de l'Església».

2 · Anar per lliure és molt complicat. Jesús es va envoltar des del principi d'un grup de deixebles i va ser voluntat seva fundar l'Església.

3 > «Jesús va ser un bon home, però l'Església avui no és el que Ell va voler al fundar-la. Els que tenen el comandament en l'Església no fan el que Jesús va dir, així que no els faig cas».

3 · L'Església busca ser fidel al Senyor sempre. Ara bé, a l'Església sempre hi haurà pecadors, perquè és una Mare que acull a tots els seus fills, als quals fan les coses bé i als que les fan malament. Les persones fallem i Jesús sabia que això seria així. Pere el va negar i Jesús, a més de perdonar, el va posar al capdavant dels altres. Jesús sempre es servirà de l'Església per comunicar el seu missatge de salvació al món. Tu també ets Església i, tot i els teus pecats, Déu et vol dins d'aquesta gran família.

►► **QUÈ VOL DIR «ESGLÉSIA»?**

Església ve del grec *ekklesia*=els convocats. Tots nosaltres, els qui hem estat batejats i creiem en Déu, som convocats pel Senyor. I junts som l'Església. Com diu sant Pau, Crist és el Cap de l'Església. Nosaltres som el seu cos. (CCE 748-757)

Per què només hi pot haver una Església?

Així com només hi ha un únic Crist, només pot existir un únic cos de Crist, una única esposa de Crist i, per tant només una única Església de Crist. Ell és el Cap; l'Església, el seu Cos. Junts formen el «Crist total» (sant Agustí). Així com el cos té molts membres, però és només un, així l'Església una existeix en i està formada per moltes Esglésies particulars (diòcesi). (CCE 81 1-816.866.870)

Cal rompre alguns estereotipus de l'església com a tal:**1.- Diferenciar el concepte església com a:**

institució eclesial / comunitat de creients

2.- Per lliure o en grup: 12 deixebles

per lliure seria un altre religió (o vosaltres voleu que el nin faci la Primera Comunió tot sol?)

3.- L'Església està obsoleta? L'església com institució Si! / L'Església com a Comunitat de creients son els qui demanen els sagraments.

4.- L'economia de l'església: Té molt de doblers! Voleu veure els gastos de manteniment de l'Església nostre? Podríem vendre l'edifici? Qui de vosaltres voldria casar-se o fer l'eucaristia en una casa particular com feien els primers cristians. L'Església deu als bancs 9,6 milions d'euros. Transparència total, comptes auditoriats.

5.- Durant la història les persones hem convertit a l'Església de Jesús (comunitat de creients) en una estructura i una institució massa pesada.

6.- Basta fer el bé per ser cristià? I els musulmans, jueus, budistes, no han de fer el bé?. Fer el bé és tasca de tot ciutadà, però no de un creient, i menys en Jesucrist.

Tema de la religió cristiana: ¿Què és: una creença, una moral, transcendència de l'home?. Per saber que hem de fer les coses ben fetes no és necessari ser cristià (Creients en Jesús), sinó bon ciutadà.

▶▶ PER A INICIAR: L'ESPERIT DE DÉU DINS L'ESGLÉSIA

1.- Visionat dels vídeos: després de cada vídeo hi ha unes preguntes per respondre.

Vídeo: Excusas para no ir a la iglesia

• Sempre hi ha excuses per entrar en contacte amb l'Església... En tens tu alguna?

Vídeo: Católico vaya semanita! Aquest jove ha decidit seguir Jesús i entrar en l'Església.

Ho comunica als seus pares, que no s'ho prenen massa bé.

- Quins motius tenen ells per pensar que l'Església no és cap muntatge?
- Són raons suficients per a tu?
- I tu com la veus?

Vídeo: Católicos Bienvenidos a Casa

Aquest vídeo vol convidar els cristians catòlics a redescobrir la realitat de l'Església Catòlica. El que cerca i totes les obres que realitza en el món. Cal advertir als participants que es tracta d'un vídeo nord-americà, on el catolicisme és més minoritari.

- La teva experiència d'Església es correspon amb el que hem vist?
- T'ha sorprès alguna cosa?

▶▶ REUNIÓ EN GRUPS PETITS

1.- Moment personal: de respondre a les preguntes proposades per cada vídeo.

2.- Moment de compartir: en grup petit els comentaris i qüestions.

▶▶ Projectió del vídeo: «**Importancia de vivir en comunidad**»

▶▶ A L'ORATORI

Baixem a l'oratori per a pregar

1.- Música de fons per fer silenci interior.

2.- Ens posem mentalment en la presència de Jesús. L'animador llegirà aquesta frase de Jesús: «**Allà on dos o tres reunits en el meu nom, jo sóc allí enmig d'ells**». (Mt 18,20)

3.- Tècnica per la relaxació i interiorització

- Breu moment de silenci per sentir al costat de Jesús.
- Mirar amb els ulls del cor les coses bones que ens han passat aquesta setmana.

4.- Lectura del text de la vida de la primera comunitat dels Fets dels apòstols (Fets 2, 42-47) «Tots els qui eren batiats eren constants a escoltar l'ensenyament dels apòstols i a viure en comunió fraterna, a partir el pa i a assistir a les pregàries. Per mitjà dels apòstols es feien molts prodigis i senyals, i la gent sentia un gran respecte pels cristians. Tots els creients en Jesús vivien units i tot ho tenien al servei de tots; venien les propietats i els béns per distribuir els diners de la venda segons les necessitats de cadascú. Cada dia eren constants a assistir unànimement al culte del temple. A casa, partien el pa i prenien junts el seu aliment amb joia i senzillesa de cor. Donaven gràcies a Déu i eren ben vistos de tot el poble. I cada dia el Senyor afegia més gent a la comunitat que acollia la salvació».

5.- Explicar el text: «I eren constants en la doctrina dels apòstols, a la comunió amb els altres, al partir el pa i en les oracions» Tenim aquí quatre marques visibles de l'Església local, i són:

- 1. Perseverança en la doctrina dels apòstols**
- 2. La comunió. Compartien les coses de Crist, fets, històries, ensenyances, etc...**
- 3. El partir el pa**
- 4. Les oracions.**

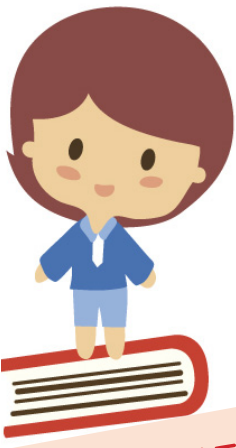
Això també és una marca. Aquesta marca que gairebé es passa per alt, que s'ha anat desdibuixant

6.- Moment de pregària: demanar al Senyor per la nostra Comunitat de Cristians.

7.- Cançó: Com el Pare m'estima.

8.- Resar: tots el Pare Nostre amb les mans cap al cel.

▶▶ Tot el que no s'hagi pogut parlar, xerrar o veure a la reunió pot tenir ressò a les xarxes socials. Durant les setmanes d'una reunió a l'altre, el cap de catequistes pot enviar algun vídeo o text perquè els pares puguin reflexionar sobre el tema tractat.

TEMA 05 L'ESGLÉSIA DE JESUCRIST - II

FINALITAT I CONTINGUTS

- ▶▶ Descobrir: Quina és l'Església de Jesucrist?
- ▶▶ Fer conscients als pares i mares que moltes vegades utilitzam l'església pels nostres beneficis particulars o pels nostres interessos.

SALUTACIÓ

- ▶▶ **Salutació d'acollida i d'alegria** d'estar a la catequesi en família.
- ▶▶ Per trobar-nos amb Jesús cal comunicar-nos amb ell. El catequista demana als nins: **De quines maneres ens podem comunicar amb Jesús?** Els nins aniran responent les diferents formes, a través de la pregària, d'ajudar a un pobre, d'escoltar el pare o la mare, fer cas al professor, etc... però el catequista remarcarà lo important què és l'església que va voler Jesucrist. Comunitat de cristians en torn d'una taula.. El catequista relata en conte: **LA JUBILACIÓ**.

CONTE

▶▶ LA JUBILACIÓ

Un fuster d'edat avançada, que estava proper al seu retiro, va anar a parlar amb el constructor per al qual treballava i li va demanar la jubilació anticipada, per poder gaudir de la seva vida en família. El constructor es va entristir per perdre a un dels seus millors empleats i li va dir: —Et concedeixo el que em demanes si abans de marxar em construeixes una última casa. El fuster va accedir sense massa il·lusió perquè la seva ment no estava ja en el seu treball i va construir, barroerament, i amb materials de pitjor qualitat, la casa que li va demanar el seu cap. Quan va acabar la casa i va anar a entregar-li les claus al constructor, aquest li va dir: —Té, són les claus de la teva nova casa. Aquest és el meu regal per a tu.

TREBALL CONJUNT

▶▶ COMENTARI

Es demana que cada pare i mare comenti amb els seu fill aquest conte. Els nins i nines que no tinguin els seus pares ho faran amb els catequistes de petits. Es tracta de respondre a la següent pregunta: **Quin missatge (o «moralaja») ens vol transmetre aquest conte?**
Missatge final: Moltes vegades no estimam la nostra església i la construïm amb els més dolents materials.

ANIMACIÓ

▶▶ **PER JUGAR PARES I FILLS**

Es demana que facin un grup gros per jugar pares i fills, abans d'anar a les sales de catequesi.

▶▶ **EL PALO EN EL HOYO:** Hay un hoyo en el fondo de la mar... hay un palo en el hoyo en el fondo de la mar, hay un sapo en el palo en el hoyo en el fondo de la mar, hay un pelo en el sapo en el palo, etc.

▶▶ **PERN:** Catecric, catecrac, catecroc, catecroc, catecric, catecrac, molt bé!! (amb la mà al cap un cop a la dreta i l'altre a l'esquerra).

▶▶ **YO TENGO UNA CASITA:** Yo tengo una casita, así, y así, con una puertecita y toco así y así, con una chimeneita que hace así y así, con una ventanita que hace así y así, y barro mi casita así y así... (Cada cop més grossa)

▶▶ **HOLA AMICS:** Hola,amics,què tal i com estau? (Molt bé!) I les vostres amistats com van? (Molt bé!) Farem el possible per a ser bons amics. Hola,amics,què tal i com estau? (Molt bé!) ...nines ...catequistes ...capellà, etc...

CANT

▶▶ El cant és: **En el mar**

ORACIÓ INICIAL

▶▶ El catequista demana als pares i fills **invocar l'Esperit Sant** fent una oració abans de separar-se pares i fills i anar a les sales per començar la catequesi.

▶▶ Un catequista, pare o mare llegeix:

Aquí estem, Esperit Sant, Senyor que infoneu la vida

i que ens condueix cap a la veritat completa;

Vine a nosaltres, i assistiu-nos: digna't il·luminar els nostres cors;

ensenya'ns el que cal fer; mostra-nos el camí a seguir;

actua tu mateix en allò que farem, perquè només tu ets el Déu,

amb el Pare i el seu Fill Jesucrist.

▶▶ Després demana a tots a aixecar les mans al cel per **resar un Pare Nostre.**

A LA SALA

▶▶ **Reunits a la sala dels pares** es fa un cafè, té o sucs i es reparteixen algunes galetes o pastes ja preparades.

JOC

▶▶ **ESTO ES UN BESO:** Començant per la dreta és diu i es fa: «esto es un beso» i l'altre li diu: «que es eso?» i respon: «un beso», li dona la besada i continua amb el company de la seva dreta.

▶▶ **EL BETLEM VIVENT:** Es col·loca un cercle de cadires amb una cadira per cada nin. Es reparteix un personatge del text de l'evangeli de l'espera de Jesús a cada nin que està assegut en una cadira, es deixa la cadira buida de l'animador. L'animador contarà la historia de l'anunciació i l'espera de Jesús, cada cop que l'animador digui el nom del personatge que representa l'infant, s'aixeca i va cap a l'altre cadira asseure, i sols quan es diu la paraula clau: Betlem, tots es canvien de lloc. Els personatges poden ser: Jesús, Josep, Maria, somera, bou, vaca, hotel, cova, pastor 1, pastor 2, àngel 1, àngel 2, estrella, emperador Cèsar.

ESCOLTA DE LA PARAULA

▶▶ **LA PARAULA DE DÉU**

El catequista introdueix aquest moment d'escolta de la Paraula. Convida als presents a posar-se drets i a adoptar una actitud d'escolta profunda.

El text proposat és del Vida de la primera comunitat (Fets 2, 42-47) **«Tots els qui eren batiats eren constants a escoltar l'ensenyament dels apòstols i a viure en comunió fraterna, a partir el pa i a assistir a les pregàries. Per mitjà dels apòstols es feien molts prodigis i senyals, i la gent sentia un gran respecte pels cristians. Tots els creients en Jesús vivien units i tot ho tenien al servei de tots; venien les propietats i els béns per distribuir els diners de la venda segons les necessitats de cadascú. Cada dia eren constants a assistir unànimement al culte del temple. A casa, partien el pa i prenien junts el seu aliment amb joia i senzillesa de cor. Donaven gràcies a Déu i eren ben vistos de tot el poble. I cada dia el Senyor afegia més gent a la comunitat que acollia la salvació.»**

VIDEO ►► Projecció del vídeo: «**La Misión de la Iglesia**»

TREBALL ►► **REUNIÓ AMB GRUPS**

Es fan grups de 4 persones i se'ls dona el text evangèlic perquè ho llegeixin i comentin les preguntes proposades.

- 1.- **Què és el que t'impacta més de les primeres comunitats de cristians?**
- 2.- **Quines coses fallen en les nostres comunitats cristianes en diferència de les primeres?**
- 3.- **Què cal fer per viure l'esperit de Jesucrist o del cristianisme primitiu?**

A la posada en comú un secretari va donant resposta a les respostes de les preguntes i es pot obrir un breu debat.

COMENTARI ►► **EXEGESI PER PART DE L'ANIMADOR:**

L'església que va començar a existir després de la mort de Jesús i amb els apòstols reunits amb assemblea.

«I eren constants en la doctrina dels apòstols, a la comunió amb els altres, al partir el pa i en les oracions» Tenim aquí quatre marques visibles de l'Església local, i són:

1. Perseverança en la doctrina dels apòstols. Diu aquí que aquestes persones eren constants a la doctrina dels apòstols. La marca d'una Església, es defineix en la mesura que s'adhereix a la doctrina dels apòstols o no. La doctrina correcta era un dels senyals d'identitat de l'església visible.

2. La Comunió. Compartien les coses de Crist, fets, històries, ensenyances, etc..

3. El partir el pa. El partir el pa era més que simplement celebrar el ritu del Sopar del Senyor. Significava ser portats a un companyerisme i a una relació amb Crist, i a una relació l'un amb l'altre en el nom de Crist.

4. I en quart lloc tenim les oracions. Això també és una marca. Aquesta marca que gairebé es passa per alt, que s'ha anat desdibuixant amb el temps, amb el resultat que l'oració és el punt feble de l'església. No oblidem que, en realitat, l'oració és l'actiu més important de l'església.

«Tots els que havien cregut estaven junts i tenien en comú totes les coses: venien les propietats i els seus béns per distribuir a tots segons la necessitat de cadascú. Perseveraven unànimes cada dia al Temple, i partint el pa a les cases menjaven junts amb alegria i senzillesa de cor, lloant Déu i tenint favor amb tot el poble. i el Senyor afegia cada dia a l'església els que havien de ser estalvis»

Mai ha estat l'Església tan forta espiritualment, com ho va ser en aquest llavors. Ara, aquesta classe de vida que s'esmenta aquí, gairebé no podria portar-se a la pràctica en l'actualitat, perquè hi ha massa cristians que, lamentablement estan més controlats pels desitjos de la societat consumista que per l'Esperit Sant de Déu.

Mirant al nostre voltant, a l'escepticisme, a la pèrdua de certs valors espirituals en una societat que es defineix com secular, i considerant certs aspectes problemàtics de la vida individual i en societat, problemes per als quals ningú ha trobat una solució, i, per altra banda, havent vist el nivell espiritual que va caracteritzar els primers cristians, ¿no voldria vostè, amic oient, gaudir d'aquesta qualitat de vida? Vostè mateix pot dirigir-se a Déu, buscant el seu perdó, la seva salvació pels mèrits de Crist. I Ell li demostrarà el que pot fer per vostè.

VIDEO ►► Projecció del fragment de la pel·lícula: «**Miss Sunshine**», nadie de la familia se queda fuera.

►► RESUMEN FINAL

¿Què veniu a cercar a la Comunitat Parroquial (l'església)?

1. Un Procés de Fe pels vostres fills. Un camí de formació cristiana que no acaba en la Primera Comunió.
2. El Sagrament de l'Eucaristia (fer la Primera Comunió) i ja està.

¿Teniu cap vincle amb la Comunitat de Cristians?

Exemple: Els pares accepteu qualsevol cosa con tal de fer la Primera Comunió, sense cap tipus de problema per acompanyar els nins i nines cada setmana a l'oratori i un cop al mes a la catequesi familiar.

Història de l'Església

Dins la Història de l'Església la conversió dels pagans al cristianisme fou de la següent manera: en un primer moment la gent feia un procés amb un padrino, un camí de 3 anys VIDA CRISTIANA (primer anunci: descobrir a Jesús com el Salvador del Món i com un amic en qui puc confiar) després es batiàvem i després començava la catequesi, per poder comprendre els continguts teològics, TEOLOGIA CRISTIANA.

L'Església casta y meretrix.

L'Església és una meretrix que totes les nits es dona a la prostitució; i casta perquè Crist es compadeix d'ella cada matí, li renta els pecats i l'estima.

¿Vos sentiu comunitat cristiana?

Suposo que sí! Ara bé compliu amb les obligacions de la comunitat. Això és com un que va al cine un cop cada tres mesos o cada setmana, ¿Qui és el cinèfil?, o un que va d'excursió cada setmana és pot dir excursionista, o que els agrada l'excursionisme. Però un que se considera cristià i no col·labora en res amb la seva comunitat no es pot dir cristià:

- **Aspectes econòmics en l'ajuda del manteniment de l'edifici**, amb les activitats pastorals (ens queixem per pagar la Bíblia que hem comprat als vostres fills, pagar la neteja de les sales, la llum, l'aigua, etc... volem que hi hagi un bany nou, que hi hagi calefacció).

- **Ajuda als més necessitats, no de lo que ens sobra** (contenedors de roba, o aliments a la campanya del bote o d'advent) (exemple: un nin respon, a nosaltres ens sobraven 3 sabates i ho hem donat als pobres) sinó de lo que ens falta, per exemple: temps als majors, a qualche voluntariat, etc...

- **A nivell celebratiu**. Acompanyeu els nins a l'oratori i quedeu amb ells per a pregar? Ensenyeu al vespre a acomiadar-se de Jesús i a donar gràcies del dia. Acompanyeu als nins a l'església, ensenyant els aspectes religiosos, participeu a les celebracions de l'eucaristia amb els nins, i quan no hi ha catequesi, misses familiars.

- **A nivell formatiu**, a les reunions per saber més sobre la fe cristiana i avançar amb el coneixement de la nostra fe. Vos prepareu i vos formeu cristianament, en reunions d'estudi de l'evangeli o de formació al Procés de Fe.

- **A nivell espiritual**, resar o pregar a casa amb els nins

Església domèstica

Com a cristians l'església al CV II diu que l'«església domestica» és la família. Dins ella anunciem a Jesucrist, vivim amb els valors de Jesucrist, perquè els nins venen sense cap sentiment espiritual, ni de transcendència, o som d'aquells que diuen:

— *Ves a catequesi i allà t'ho ensenyaran tot, jo no sé res!!*.

O pares que les envien i després el seu testimoni de vida és incoherent e inconseqüent amb els que diuen als fills:

— *Ah! No te creguis res de tot lo que te diuen.*

Els nins ho manifesten dient: el meu pare no creu en totes aquestes coses i me diu que jo tampoc he de creure.

¿Què venim a demanar a l'Església?

Un camí pels fills, un Procés de Fe, o un veniu a comprar un sagrament com qui compra el pa en el forn i no vol saber res del forner? Estam convertint a l'església i als creients en una «prostituta» que se ven per doblers, en aquest cas per gràcia de Déu (sagraments) a l'evangeli hi ha un fragment que diu Jesús: — «no doneu les perles als porcs»

I un teòleg protestant mort pels nazis en un camp de concentració i referent molt important en la teologia del futur, parla de «**gràcia barata**» és a dir donar un sagrament a algú que no te un seguiment ferm de Jesucrist, o un seguiment cristià de la seva fe. A l'igual que escoltam i feim homenatges a tots els qui varen morir per ETA, per la guerra civil o qualsevol altre guerra, és important també tenir en compte els cristians que varen morir per odi a la fe o per xerrar clar.

►► A L'ORATORI

Baixem a l'oratori per a pregar

1.- Música de fons per fer silenci interior.

2.- Ens posem mentalment en la presència de Jesús. L'animador llegirà aquesta frase de Jesús: «**Allà on dos o tres reunits en el meu nom, jo sóc allí enmig d'ells**». (Mt 18,20)

3.- Tècnica per la relaxació i interiorització

- Breu moment de silenci per sentir al costat de Jesús.

- Mirar amb els ulls del cor les coses bones que ens han passat aquesta setmana.

4.- 4. Lectura de la cita bíblica: (1Cor, 12,12-30) Un sol cos amb molts membres «El Crist és com el cos humà, que és un, encara que tingui molts membres: tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus i grecs, esclaus i lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per a formar un sol cos, i tots hem rebut com a beguda un sol Esperit. Ara bé, el cos no consta d'un sol membre, sinó de molts. Si el peu deia: «Com que no sóc mà, no sóc del cos», no per això deixaria de ser del cos. I si l'orella deia: «Com que no sóc ull, no sóc del cos», no per això deixaria de ser del cos. Si tot el cos fos ull, com podria sentir-hi? Si tot el cos fos oïda, com podria oïr? Però Déu ha distribuït en el cos cada un dels membres de la manera que li ha semblat. Si tot el cos es reduís a un sol membre, on seria el cos? Així, doncs, els membres són molts, però el cos és un de sol. L'ull no pot dir a la mà: «No em fas cap falta», ni tampoc el cap als peus: «No em feu cap falta.» Ben al contrari, els membres del cos que semblen més febles són els més necessaris. [...] Doncs bé, vosaltres formeu el cos de Crist, i cadascú n'és un membre. En l'Església, Déu ha posat, en primer lloc, apòstols; en segon lloc, profetes; en tercer lloc, mestres; després, els qui tenen poder d'obrar miracles; després, els qui tenen el do de guarir, d'ajudar els altres, de guiar-los, de parlar en llengües. ¿Són tots apòstols? ¿O tots profetes? ¿O tots mestres? ¿Tots fan miracles?»

5.- Explicar el text: Nosaltres com Església pertanyem a Jesucrist i la nostra família també pertany a l'església. El CVII diu que la família és: «l'església domèstica». Per aquest motiu vos convidem a un moment de pregària: dir en veu alta els noms dels seus fills amb la següent fórmula: «**Gràcies Senyor pels qui formen la meva església domèstica: en N/. i N/.**»

6.- Moment de pregària: demanar al Senyor per la nostra Comunitat de Cristians.

7.- Cançó: Com el Pare m'estima.

8.- Resar: tots el Pare Nostre amb les mans cap al cel.

TEMA 06 VALORS SI! PERÒ QUINS?

FINALITAT I CONTINGUTS

►► *Descobrir els valors humans i cristians que podem transmetre als nostres fills.*

SALUTACIÓ

- **Salutació d'acollida i d'alegria** d'estar a la catequesi en família.
- El tema d'aquesta setmana son els valors que cal conrear. El catequista farà una pregunta als nins: **voleu ser bones persones?** segurament respondran que: si!, doncs bé **què és necessari per ser bones persones?** Escoltem que va passar a un rei que cercava pretendenta per cassr-se

CONTE

►► **FABULA XINA**

S'explica que allà per l'any 250 A.C., a la Xina antiga, un príncep de la regió nord del país estava per ser coronat emperador, però d'acord amb la llei, ell havia de casar-se. Sabent això, ell va decidir fer una competència entre les noies de la cort per veure qui seria digna de la seva proposta. L'endemà, el príncep va anunciar que rebria en una celebració especial a totes les pretendents i llançaria un desafiament. Una dona gran que servia al palau feia molts anys, va escoltar els comentaris sobre els preparatius, va sentir una lleu tristesa perquè sabia que la seva jove filla tenia un sentiment profund d'amor pel príncep. En arribar a la casa i comptar els fets a la jove, es va sorprendre en saber que ella volia anar a la celebració. Sense poder creure-ho li va preguntar: «¿Filla meva, que vas a fer allà?. Totes les noies més belles i riques de la cort hi seran, treu-te aquesta idea insensata del cap. Sé que has d'estar patint, però no facis que el patiment es torni una bogeria» I la filla va respondre: «No, estimada mare, no estic patint i tampoc estic boja. Jo sé que mai seré escollida, però és la meva oportunitat d'estar almenys per alguns moments prop del príncep. Això em farà feliç». A la nit la jove va arribar al palau. Allí estaven totes les noies més belles, amb les més belles robes, amb les més belles i costoses joies i amb les més determinades intencions. Llavors, finalment, el príncep va anunciar el desafiament: «Donaré a cadascuna de vostès una llavor. Aquella que em porti la flor més bella d'aquí a sis mesos serà escollida per mi esposa, futura emperadriu de la Xina». La proposta del príncep seguia les tradicions d'aquell poble, que valorava molt l'especialitat de conrear alguna cosa, siguin: costums, amistats, relacions, etc. El temps va passar i la dolça jove, com que no tenia molta habilitat en les arts de la jardineria, cuidava amb molta paciència i tendresa al seu llavor, ja que sabia que si la bellesa de la flor sorgia com el seu amor, no hauria de preocupar amb el resultat. Van passar tres mesos i res va brollar. La jove va intentar tots els mètodes que coneixia però res havia nascut. Dia rere dia veia més lluny el seu somni, però el seu amor era més profund. Per fi, van passar els sis mesos i res havia brollat. Conscient del seu esforç i dedicació la noia li va comunicar a la seva mare que sense importar les circumstàncies ella tornaria al palau en la data i hora acordades només per estar a prop del príncep per uns moments. En l'hora assenyalada hi era, amb el seu got buit. Totes les altres pretendents tenien una flor, cadascuna més bella que l'altra, de les més variades formes i colors. Ella estava admirada. Mai havia vist una escena tan bella. Finalment, va arribar el moment esperat i el príncep va observar a cadascuna de les pretendents amb molta cura i atenció. Després de passar per totes, una a una, va anunciar el seu resultat. Aquella bella jove amb el seu got buit seria la seva futura esposa. Tots els presents van tenir les més inesperades reaccions. Ningú entenia per què ell

CONTE havia escollit justament a aquella que no havia conreat res. Llavors, amb calma el príncep va explicar: «Aquesta va ser l'única que va conrear la flor que la va fer digna d'esdevenir emperadriu: la flor de l'honestedat. Totes les llavors que vaig entregar eren estèrils».

TREBALL CONJUNT ►► **COMENTARI**
Es demana que cada pare i mare comenti amb els seu fill aquest conte. Els nins i nines que no tinguin els seus pares ho faran amb els catequistes de petits. Es tracta de respondre a la següent pregunta: **Quin missatge (o «morableja») ens vol transmetre aquest conte?**
Missatge final: Meravellós relat, no ?. En temps on l'important sembla ser els resultats, els èxits, el visible; conrear el valor de l'honestedat sembla un valor perdut ... Som capaços d'inventar els més variats arguments per excusar-nos, per no dir «em vaig equivocar, tens raó, no sé sobre això». Opinem sobretot, jutgem a tots ... «anar vius» s'ha convertit en un valor, enco-brint la mentida, l'engany, la manca d'honestedat envers nosaltres mateixos ...

ANIMACIÓ ►► **PER JUGAR PARES I FILLS**
Es demana que facin un grup gros per jugar pares i fills, abans d'anar a les sales de catequesi.
►► **DANSA: UK ALE OLA:** Uk ale ola, a tique tique tomba, es massa massa massa, oh alue alue aluo, oh alue alue aluo, oh alue alue aluo y se acabó.
►► **L'ESTRANY ANIMAL:** He anat a Lluc d'excursió, i he vist un gros animal, tenia tres dents i el cap pelat, tenia també, un cul de paper.
►► **PARA PAPARA:** Para para papa parapa, pere pere pepe perepe, piri piri pipi piripi, poro poro popo poropo, puru puru pupu purupu...
►► **DANSA: TENIA UN TIC:** Habia Monti, he anato a la casa del doctore, y mha dito, que mueva la mano cosi (pierna) (cabeza) (lengua) etc...

CANT ►► El cant és: **Jesús és Senyor**

ORACIÓ INICIAL ►► El catequista demana als pares i fills **invocar l'Esperit Sant** fent una oració abans de separar-se pares i fills i anar a les sales per començar la catequesi.
►► Un catequista, pare o mare llegeix:
**Aquí estem, Esperit Sant, Senyor que infoneu la vida
i que ens condueix cap a la veritat completa;
Vine a nosaltres, i assistiu-nos: digna't il·luminar els nostres cors;
ensenya'ns el que cal fer; mostra-nos el camí a seguir;
actua tu mateix en allò que farem, perquè només tu ets el Déu,
amb el Pare i el seu Fill Jesucrist.**
►► Després demana a tots a aixecar les mans al cel per **resar un Pare Nostre.**

A LA SALA ►► **Reunits a la sala dels pares** es fa un cafè, té o suc i es reparteixen algunes galetes o pastes ja preparades.

JOC ►► **PINCES:** Posar pinces d'estendre la roba per tot el cos a un pare, se demana un mare participant que els hi ha de llevar però amb els ulls tapats amb un mocador. El joc se pot fer a l'inrevés una mare amb les pinces penjades i és el pare que li lleva.
►► **HE COMPRAT UNA GALLINA:** Asseguts en cercle comença l'animador parlant amb el qui té a la seva dreta i la fa la següent pregunta: «Saps què?» l'altre li respon: «Què?» i l'animador li torna la resposta: He comprat una gallina, i l'altre li respon: «i pon?», aquest li respon: «si que pon». El jugador haurà de fer el mateix diàleg amb el qui té a la seva dreta amb l'única diferència que a la darrere pregunta ho demanarà a l'animador. I així successivament amb tots els components del cercle.

PRESENTACIÓ DEL TEMA

- ▶▶ Ens omplim la boca de **parlar de la nostra societat i dels VALORS** que hem de transmetre als nostres fills, però a l'hora de fer ho, no sabem què, ni com fer-ho.
- ▶▶ Volem que **els nostres fills facin la Primera Comunió** perquè son transmetre els valors que ens han transmès als nostres pares. Però quins valors?
- ▶▶ Duem als **nostres fills a una o altres escola**, col·legi, perquè creiem que allà es transmeten bons valors.
- ▶▶ Anem a veure avui quins son els VALORS HUMANS i CRISTIANS

DINÀMICA

▶▶ DINÀMICA PER INTRODUIR EL TEMA

1.-Concurs: un, dos, tres, responda otra vez!

Es demana que surtin dues parelles (Papa/Mama). Si no fos possible, poden sortir home i dona malgrat no siguin parella. Es tracta que es posin asseguts donant l'esquena a la pissarra. (A la pissarra hi haurà dos catequistes que escriuran les respostes, un de l'home i l'altre de la dona) (Un altre pare durà el cronometro de temps)

El joc consisteix amb la dinàmica utilitzada al concurs televisiu: un, dos, tres. Les dues parelles han de competir per un 1 € a tantes respostes encertades.

El joc comença amb la pregunta que fa l'animador a la primera parella:

PREGUNTA 1: Per un 1 € digueu-nos amb 1 minut i mig, Valors humans que transmetríeu als vostres fills. Per exemple: compartir, un dos tres responda otra vez!

A l'altre parella se'ls fa la següent pregunta:

PREGUNTA 2: Per un 1 € digueu-nos amb 1 minut i mig, Valors cristians que transmetríeu als vostres fills. Per exemple: amor, un dos tres responda otra vez!

2.-Visionat dels valors

Una vegada acabat el joc els catequistes que han escrit a la pissarra els valors les van dient en veu alta perquè tothom les senti. Anomenats tots en veu alta s'obri un petit diàleg entre la diferencia dels Valors humans amb els Valors cristians.

- **Quina conclusió podem treure?**

- **Quina diferencia hi ha entre els valors humans i cristians?**

VIDEO

▶▶ Projectió del vídeo succeït a un camp de futbol d'Alaró. No ens agrada transmetre valors espirituals, ens agrada transmetre valors humans. Me pareix bé!. Però què passa quan els valors de l'esport se converteixen amb una batalla campal? Vídeo: **«Pelea en un campo de futbol de Alaró (2017)»**

ESCOLTA DE LA PARAULA

▶▶ INTRODUCCIÓ

Es fan grups petits i es llegeix el text, és important abans d'escoltar la Paraula crear un clima i un ambient de silenci en atenció a l'escolta de la Paraula. Podem convidar-los a aixecar-se, per exemple. En grup gros es llegeix el text de Sant Pau: El camí incomparable de l'amor (1Cor 13) **«I ara vos vull mostrar un camí incomparablement més alt. Si jo parlés els llenguatges dels homes i dels àngels però no estimés, seria com una esquilla sorollosa o un címbal estrident. Si tingués el do de profecia i penetrés tots els designis amagats de Déu i tot el coneixement, si tingués tanta fe que fos capaç de moure les muntanyes, però no estimés, no seria res. Si repartís tots els meus béns als pobres, fins i tot si em vengués a mi mateix per esclau i tingués així un motiu de glòria, però no estimés, de res no em serviria. El qui estima és pacient, és bondadós; el qui estima no té enveja, no és altiu ni orgullós, no és groller ni egoista, no s'irrita ni es venja; no s'alegra de la mentida, sinó que troba el goig en la veritat; tot ho excusa, tot ho creu, tot ho espera, tot ho suporta. L'amor no passarà mai. Vindrà un dia que el do de profecia serà inútil, que el do de parlar en llengües s'acabarà, que el do de conèixer serà també inútil. Ara els nostres dons de coneixement i de profecia són limitats. Però quan vindrà allò que és perfecte, serà inútil allò que és limitat. Quan era un infant, parlava com un infant, pensava com un infant, raonava com un infant; però d'ençà que sóc un home, tinc per inútil el que és propi dels infants. Ara hi veiem de manera fosca, com en un mirall poc clar; després hi veurem cara a cara. Ara el meu coneixement és limitat; després coneixeré del tot, tal com**

Déu em coneix. Mentrestant, subsisteixen la fe, l'esperança i l'amor, tots tres; però l'amor és el més gran».

TREBALL

►► REUNIÓ AMB GRUPS PETITS

Es fan grups de 2 grups i se'ls dona el text evangèlic perquè comentin les preguntes proposades.

1.- Quins valors cristians surten en aquest text de Sant Pau?

2.- Fes un llistat de coses pràctiques que pots fer tu a ca teva per viure aquests valors.

Es pot elegir un participant perquè vagi anotant el que es diu a mode de secretari. Si dona temps es pot fer una posada en comú i obrir un breu debat.

VIDEO

►► ►► Projecció del fragment de la pel·lícula: «**El capitán américa**» Un soldado, muy débil y enfermizo, ha sido elegido por un doctor para probar una medicina, una especie de fórmula mágica que le convertirá en otra persona, porque hará de él alguien muy fuerte, invencible... La elijo por subrayar una idea: ¿por qué elige a este hombre, tan débil y tan poca cosa, en lugar de otro más fuerte y perfecto? Porque el científico quiere resaltar rasgos humanos, valores auténticos, que puedan hacer del joven un hombre servicial, sencillo, humilde, que busque siempre el bien y no utilice su fuerza en su propio beneficio o que lo haga al servicio de causas innobles. En la escena el médico le dice que es preferible él, porque además de las cualidades físicas son necesarias otras, la fortaleza no lo es todo. Y rasgos de debilidad, a veces son necesarios. Y mucho más importante que la fortaleza son otras cualidades que él sí tiene (Min. 24,24).

ORATORI

►► A L'ORATORI

Baixem a l'oratori per a pregar

1.- Música de fons per fer silenci interior.

2.- Ens posem mentalment en la presència de Jesús. L'animador llegirà aquesta frase de Jesús: «**Allà on dos o tres reunits en el meu nom, jo sóc allí enmig d'ells**». (Mt 18,20)

3.- Tècnica per la relaxació i interiorització

• Breu moment de silenci per sentir al costat de Jesús.

• Mirar amb els ulls del cor les coses bones que ens han passat aquesta setmana.

4.- Lectura de la cita bíblica de l'Evangeli de Sant Mateu, les dues cases (Mt 7,24-27)

«Per això, tothom qui escolta aquestes meves paraules i les compleix, s'assembla a un home assenyat que va construir la seva casa sobre roca. Va caure la pluja, van arribar les torrentades, bufaren els vents i investiren contra aquella casa, però no es va ensorrar, perquè estava fonamentada sobre roca. En canvi, tothom qui escolta aquestes meves paraules i no les compleix, s'assembla a un home sense seny que va construir la seva casa damunt de sorra. Va caure la pluja, van arribar les torrentades, bufaren els vents i investiren contra aquella casa, i la casa es va ensorrar: la seva ruïna fou completa».

5.- Moment de pregària: Oferir els nostres fills a Déu i demanar al Senyor que ens ajudi a saber-los transmetre valors cristians. «**Senyor, t'ofereixo a N/. i N/. i ajudam a saber-los transmetre els valors que tu vols**»

6.- Cançó: Com el Pare m'estima.

7.- Resar: tots el Pare Nostre amb les mans cap al cel.

CONTINUITAT

►► Tot el que no s'hagi pogut parlar, xerrar o veure a la reunió pot tenir ressò a les xarxes socials. Durant les setmanes d'una reunió a l'altre, el cap de catequistes pot enviar algun vídeo o text perquè els pares puguin reflexionar sobre el tema tractat.

TEMA 07

TRANSMISSIÓ DE LA FE (AMORIS LAETITIA)

FINALITAT I CONTINGUTS

►► Descobrir del capítol 7 de l'Amoris Laetitia del Papa Francesc

SALUTACIÓ

- **Salutació d'acollida i d'alegria** d'estar a la catequesi en família.
- El catequista relata en conte: **EL SAVI I EL REI**

CONTE

►► **EL SAVI I EL REI**

Un Rei va somiar que havia perdut totes les dents. Després de despertar, va fer cridar a un Savi perquè interpretés el seu somni. —Quina desgràcia el meu senyor! —va exclamar el Savi— Cada dent caiguda representa la pèrdua d'un parent de la vostra majestat. —Quina insolència! —va cridar el Rei enfurismat— Com t'atreveixes a dir-me semblant cosa? Fora d'aquí! Va cridar al seu guàrdia i va ordenar que li donessin cent fuetades. Més tard va ordenar que li portessin a un altre Savi i li va explicar el que havia somiat. Aquest, després d'escoltar el Rei amb atenció, li va dir: —Excels senyor! Gran felicitat vos ha estat reservada. El somni significa que sobreviuràs a tots els vostres parents. Es va il·luminar el semblant del Rei amb un gran somriure i va ordenar que li donessin cent monedes d'or. Quan aquest sortia del Palau, un dels cortesans li va dir admirat: —No és possible! La interpretació que heu fet dels somnis és la mateixa que el primer Savi. No entenc perquè al primer li va pagar amb cent fuetades i a tu amb cent monedes d'or. Recorda bé amic meu —va respondre el segon Savi— que tot depèn de la forma en el dir-ho... un dels grans desafiaments de la humanitat és aprendre a comunicar-se.

TREBALL CONJUNT

►► **COMENTARI**

Es demana que cada pare i mare comenti amb els seu fill aquest conte. Els nins i nines que no tinguin els seus pares ho faran amb els catequistes de petits. Es tracta de respondre a la següent pregunta:

-Quin missatge (o «moralaja») ens vol transmetre aquest conte?

Missatge final: De la comunicació depèn, moltes vegades, la felicitat o la desgràcia, la pau o la guerra. Que la veritat ha de ser dita en qualsevol situació, d'això no hi ha dubte, mes la forma amb que ha de ser comunicada és el que provoca en alguns casos, grans problemes.

La veritat pot comparar-se amb una pedra preciosa i la llancem contra el rostre d'algú, pot ferir, però si la emboliquem en un delicat embalatge i l'oferim amb tendresa, certament serà acceptada de bon grat. «L'home ha rebut el do de la paraula i quan la fa servir adequadament transmet missatges que ens ajuden a ser millors»

ANIMACIÓ

▶▶ PER JUGAR PARES I FILLS

Es demana que facin un grup gros per jugar pares i fills, abans d'anar a les sales de catequesi.

▶▶ **DANSA: IVANOF:** Ivanov, el célebre cosaco paseaba por la estepa batiendo el taco. Es canta la cançó agafats de la cintura i fent un pas endavant i tornem al lloc, un lateral i tornem al lloc. La segona vegada tot amb l'esquerre i finalment amb els dos peus alhora saltant. Igual, però agafant-se per darrera els genolls, i finalment pels turmells.

▶▶ **RENOU DEL PLOURE:** Fent el renou de la pluja, picant un dit i així amb tots els dits.

▶▶ **DANSA: PUGEM AL TREN:** Pugem al tren, (xuxua, xuxua) que ens anirem, (xuxua, xuxua) A córrer món, (xuxua, xuxua) qui sap per on, (xuxua, xuxua).

▶▶ **SALUDEM AMB LA MÀ:** Saludem amb la mà, saludem amb la mà, saludem amb la mà per coneixe'ns millor. Saludem i saludem, saludem i saludem, saludem i saludem, per coneixe'ns millor.

CANT

▶▶ El cant és: **Es tan aprop meu**

ORACIÓ INICIAL

▶▶ El catequista demana als pares i fills **invocar l'Esperit Sant** fent una oració abans de separar-se pares i fills i anar a les sales per començar la catequesi.

▶▶ Un catequista, pare o mare llegeix:

Aquí estem, Esperit Sant, Senyor que infoneu la vida

i que ens condueix cap a la veritat completa;

Vine a nosaltres, i assistiu-nos: digna't il·luminar els nostres cors;

ensenya'ns el que cal fer; mostra-nos el camí a seguir;

actua tu mateix en allò que farem, perquè només tu ets el Déu,

amb el Pare i el seu Fill Jesucrist.

▶▶ Després demana a tots a aixecar les mans al cel per **resar un Pare Nostre.**

A LA SALA

▶▶ **Reunits a la sala dels pares** es fa un cafè, té o suc i es reparteixen algunes galetes o pastes ja preparades.

JOC

EL JOC DE LES JERARQUIES

▶▶ Els participants s'asseuen en un semi cercle, es dona un càrrec a cada un d'ells, començant pel de més alt rang, fins arribar al càrrec més senzill. Es pot ambientar amb la jerarquia eclesiàstica (del Papa a la beata) o en una ambientació de l'edat mitjà (del rei al bufó). Donada l'orde el rei s'aixeca de la seva cadira i diu: «El rei passa revista a les seves tropes i troba a faltar el <príncep>» el qui té el nomenament de príncep s'aixeca i diu: «el príncep no falta», el rei replica: «idò qui falta?» el príncep ha de dir ràpidament un altre personatge, que s'aixecarà i farà el mateix ritual, tot això ha de succeir sense que ningú dels personatges que actuen s'assegui, si un d'ells s'asseu o no s'aixeca quan el criden perd, i va a formar part del darrer seient, tots els altres personatges pugen d'escalafó i ja no son els càrrecs que eren sinó que ara son el càrrec del qui tenien més a prop del rei.

VIDEO

▶▶ Projectió del vídeo: «**Amoris Laetitia capitulo 7**».

TREBALL

▶▶ REUNIÓ AMB GRUPS PETITS

1.- **Moment personal** per respondre a les següents preguntes:

• **¿A qué causas concretas se puede atribuir el abandono de la vivencia de la fe por parte de familias que siempre se han considerado cristianas?**

• **¿Qué sentido puede tener que algunos padres deseen que sus hijos «hagan la primera comunión», si ellos no pueden acompañarles en esta celebración?**

• **¿Nos ha sido fácil transmitirles nuestra fe cristiana a nuestros niños? ¿Se ha conseguido?**

2.- **Moment en grup petit** per posar en comú les respostes a les preguntes i obrir un breu debat.

VIDEO

- ▶▷ Projecció del vídeo: «**La rechazaban por ser diferente entonces su padre hizo esto**».
- ▶▷ Projecció del fragment de la pel·lícula: «**Ángeles y demonios**», se trata de la novela del mismo nombre, llevada al cine. Los *iluminati* intentan vengarse de la persecución que sufrieron siglos antes por parte de la Iglesia, y para ello secuestran a cuatro cardenales a los que van matando, en una trama llena de misterio y símbolos esotéricos, en el escenario de la ciudad de Roma. El tema del diálogo de la ciencia y la religión, de la fe y la cultura no pasa de los mismos clichés de siempre, aunque tiene una escena muy breve. Le pregunta: ¿Usted cree en Dios? Soy un hombre de ciencia y no creo en lo que la religión ha hecho... Pero no se trata de eso: ¿cree en Dios? La fe es un don que aún no me ha sido concedido (Min. 26,07).

LECTURA

▶▷ **La transmisión de la fe es una exigencia de toda familia cristiana.** Frases que proposa el Papa Francisc al capítol 7 de *Amoris Laetitia*.

El papa Francisco ha reafirmado que, en las familias cristianas, la transmisión de la fe en Cristo Jesús es una dimensión esencial de la misma educación integral de los hijos, no un añadido del que se puede prescindir. Quizá este es uno de los puntos débiles en muchas familias.

En la actualidad a menudo sucede que los padres consideramos que «eso de la fe» de los hijos es cosa de la catequesis parroquial, y que nosotros ya cumplimos facilitando que los catequistas hagan la labor que les corresponde.

En cambio, Francisco da por supuesto que los padres cristianos consideramos la fe de los hijos como algo propio de la familia, y que la transmisión de la fe de padres a hijos, y la educación y la vivencia de la fe de nuestros hijos, constituyen una responsabilidad de los padres.

Es decir, según él los padres podremos contar con la colaboración de la comunidad cristiana cuando convenga que nuestros hijos reciban una catequesis especial con motivo de la recepción de un sacramento, pero esta catequesis tiene razón de ser cuando ya hayamos ayudado a nuestros hijos a dar los primeros pasos a lo largo del ‘camino de la fe’, en el que siempre contarán con nuestra compañía.

Así se explica que Francisco nos haya hecho recomendaciones como estas:

- «El hogar debe seguir siendo el lugar en el que se enseñe a valorar el significado y la hermosura de la fe, a rezar ya servir al prójimo. Esto comienza en el Bautismo».
- «Los padres son instrumentos de Dios para la maduración y el crecimiento de la fe de sus hijos», y esto supone que «los padres vivan la experiencia real de confiar en Dios, de buscarlo y necesitarlo». (287)
- «Los adolescentes suelen tener problemas con la autoridad y las normas; por ello, conviene estimular Sus propias experiencias de fe y ofrecerles testimonios atractivos que les convenzan por su propia belleza».
- «Es fundamental que los hijos observen que la oración es algo realmente importante para sus padres. Por eso, los momentos de oración en familia y los actos de devoción pueden tener mayor fuerza evangelizadora que todas las catequesis y todos los sermones». (288)
- «La labor de transmitir la fe a los hijos, en el sentido de facilitar su expresión y su crecimiento, ayuda a toda la familia a realizar su misión evangelizadora». (289)
- «En todas las familias debe resonar la Buena Noticia del Evangelio, a tiempo y a destiempo, para que ilumine el camino. Gracias a la experiencia de nuestra fe vivida en familia, todos deberíamos ser capaces de decir “Hemos conocido el amor que Dios nos tiene”». (290)

Ciertamente, Francisco aprovecha todas las oportunidades para expresar su deseo y su ilusión: que todas las familias cristianas estemos en condiciones de convertirnos en una ‘escuela de fe’ gracias al testimonio vivo de unos padres que nos sintamos comprometidos en la transmisión de nuestra propia fe cristiana a los hijos que de nosotros han recibido la vida.

Estos pensamientos pueden constituir un revulsivo para aquellas familias que, quizá influenciadas por un ambiente hostil, nos hemos alejado de la vivencia de la fe en Cristo Jesús.

►► A L'ORATORI

Baixem a l'oratori per a pregar

1.- Música de fons per fer silenci interior.

2.- Ens posem mentalment en la presència de Jesús. L'animador llegirà aquesta frase de Jesús: «**Allà on dos o tres reunits en el meu nom, jo sóc allí enmig d'ells**». (Mt 18,20)

3.- Tècnica per la relaxació i interiorització

- Breu moment de silenci per sentir al costat de Jesús.
- Mirar amb els ulls del cor les coses bones que ens han passat aquesta setmana.

4.- Llegir tots plegats les frases del Papa Francesc:

1. «Es bueno darse siempre un beso por la mañana»
2. «Bendíganse todas las noches»
3. «En la familia están también el suegro, la suegra y todos los parientes del cónyuge. Eviten verlos como competidores, como seres peligrosos, como invasores»
4. «Deben tener alguna salida juntos»
5. «Compartan las tareas domésticas»
6. «Esperen al otro y recíbanlo cuando llegue»
7. «Deben descubrir que una crisis superada no lleva a una relación con menor intensidad; sino a mejorar, asentar y madurar el vino de la unión. (...) A partir de una crisis se tiene la valentía de buscar las raíces profundas de lo que está ocurriendo, de volver a negociar los acuerdos básicos, de encontrar un nuevo equilibrio y de caminar juntos una etapa nueva»
8. «Respeten las tradiciones y costumbres de su cónyuge. Traten de comprender su lenguaje y contengan las críticas»
9. «Tengan gestos de preocupación por el otro y demostraciones de afecto. El amor supera las peores barreras. Cuando se ama a alguien o cuando nos sentimos amados, logramos entender mejor lo que quiere expresar y hacernos entender»
10. «Recuerden que los hijos son un maravilloso don de Dios, una alegría para los padres y para la Iglesia. A través de ellos el Señor renueva el mundo»

«Caminemos familias, sigamos caminando. Lo que se nos promete es siempre más. No desesperemos por nuestros límites, pero tampoco renunciemos a buscar la plenitud de amor y de comunión que se nos ha prometido» (Papa Francisco)

5.- Gest: Oferir els nostres fills a Déu i demanar al Senyor que ens ajudi a saber-los transmetre la fe.

6.- Cançó: Com el Pare m'estima.

7.- Resar: tots el Pare Nostre amb les mans cap al cel.

8.- L'animador conclourà fent una oració final.

►► Se'ls regala als pares una carta dels professors d'un institut als pares dels seus alumnes. «Estimados padres: El semestre de sus hijos está próximo a terminar y las notas finales están pronto a ser reveladas, sé que están ansiosos por saber su desempeño, pero recuerden que entre todos nuestros estudiantes hay algunos artistas que no necesitarán comprender mucha Matemática, empresarios que no se preocuparán mucho de la Historia o Filosofía, músicos cuyas calificaciones en Química tal vez no serán las mejores, deportistas cuyas aptitudes físicas serán muy importantes para su disciplina. Si su hijo no consigue las mejores notas no le quite la confianza en sí mismo, ni su dignidad. Dígame que está bien, que solo son notas, que aun así están hechos para cosas grandes en la vida, no les quiten los sueños y talentos; hagan esto y vean a sus hijos conquistar el mundo. Obtener buenas o malas calificaciones no define nuestra inteligencia. no tiene que quitarnos la confianza en nosotros mismos y muchos menos la dignidad».

►► Tot el que no s'hagi pogut parlar, xerrar o veure a la reunió pot tenir ressò a les xarxes socials. Durant les setmanes d'una reunió a l'altre, el cap de catequistes pot enviar algun vídeo o text perquè els pares puguin reflexionar sobre el tema tractat.

TEMA 08 LA FAMÍLIA EN PREGÀRIA

FINALITAT I CONTINGUTS

- ▶▶ Convidar les famílies a obrir la mirada cap a l'horitzó de la pregària en comú i de família, oferint-los algunes indicacions concretes per fer-ne experiència.
- ▶▶ La pregària se situa en la vida de la parella i de la família cristianes com un moment fontal d'espiritualitat. És un espai per a descobrir el Déu que ens acompanya en la vida quotidiana.

SALUTACIÓ

- ▶▶ **Salutació d'acollida i d'alegria** d'estar a la catequesi en família.
- ▶▶ Per trobar-nos amb Jesús cal comunicar-nos amb ell. La pregària és un element important. El catequistes demana als nins que li diguin coses bones que els han passat durant la setmana. Els nins van dient una sèrie de coses, fets i situacions. Cal donar gràcies per totes aquestes coses bones. Ara bé, el catequista demana als nins si pregunuen amb els seus pares, si beneeixen la taula a l'hora de dinar o sopar. Demana si donem gràcies a Jesús per totes les coses bones que les succeeixen. El catequista relata en conte: **ELS DOS AMICS**

CONTE

▶▶ **ELS DOS AMICS**

Hi va haver una vegada dos amics. Ells eren inseparables, eren una sola ànima. Per alguna raó els seus camins van prendre dos rumbos diferents i es van separar. Jo mai vaig tornar a saber del meu amic fins al dia d'ahir, després de 10 anys, que caminant pel carrer em vaig trobar a la seva mare. La vaig saludar i li vaig preguntar pel meu amic. En aquest moment els seus ulls es van omplir de llàgrimes i em va mirar als ulls dient: va morir ahir. No vaig saber què dir, ella em seguia mirant i vaig preguntar com havia mort. Ella em va convidar a casa seva, en arribar allà em va oferir seure a la sala vella on vaig passar gran part de la meva vida, sempre jugàvem aquí el meu amic i jo. Em vaig asseure i ella va començar a explicar-me la trista història. Fa dos anys li van diagnosticar una rara malaltia, i la seva cura era rebre cada mes una transfusió de sang durant 3 mesos, però recordes que la seva sang era molt rara?, sí, ho sé, iagual que la teva. Vam estar buscant donants i per fi vam trobar un senyor vagabund. El teu amic, com et recordaràs, era molt tossut, no va voler rebre la sang del vagabund. Ell deia que de l'única persona que rebria sang seria de tu, però no va voler que et busquéssim, ell deia cada nit: no ho busquin,estic segur que demà vindrà. Així van passar els mesos, i totes les nits s'asseia en aquesta mateixa cadira on estàs tu assegut i resava perquè et recordassis d'ell i vinguessis al matí següent. Així va acabar la seva vida i en l'última nit de la seva vida, estava molt malament, i somrient em va dir: mare meva, jo sé que aviat el meu amic vindrà, pregunta-li per què va trigar tant i dóna-li aquesta nota que està en el meu calaix. La senyora es va aixecar, va tornar i em va lliurar la nota que deia: «Amic meu, sabia que vindries, vas trigar una mica però no importa, l'important és que vas venir. Ara t'estic esperant en un altre lloc espero que tardes en arribar, però mentrestant vull dir-te que cada nit pregaré per tu i des del cel t'estaré cuidant. Ah, per cert, te'n recordes per què ens distanciam? sí, va ser perquè no et vaig voler prestar la meva pilota nova, jaja, quins temps ... érem insuportables, bé doncs vull dir-te que te la regal i espero que t'agradi molt. T'estima molt: teu amic per sempre.

▶▶ **COMENTARI**

Es demana que cada pare i mare comenti amb els seu fill aquest conte. Els nins i nines que no tinguin els seus pares ho faran amb els catequistes de petits. Es tracta de respondre a la següent pregunta:

-**Quin missatge (o «moralaja») ens vol transmetre aquest conte?**

Missatge final: El nostre amic Jesús és igual que el de la història, està cada dia esperant a que anem a parlar amb ell. No deixis que el teu orgull pugui més que el teu cor. L'amistat és com el mar, es veu el principi però no el final.

▶▶ **PER JUGAR PARES I FILLS**

Es demana que facin un grup gros per jugar pares i fills, abans d'anar a les sales de catequesi.

▶▶ **HIMNE D'EUROVISIÓ:** Es fan dos coros i consisteix en cantar l'himne d'eurovisió: lala lala. lala... a mesura que el director vagi indicant el cor que toca.

▶▶ **SI EN VERDAD DIOS TE AMA:** Si en verdad Dios te ama di: Amén, (Amén) (da las palmas) (taconeja) (Jesús) (da las cuatro: amén, palmas, taconeja, Jesús)

▶▶ **SOM ELS CAVALLERS:** Som, som, som els cavallers, llers, llers, i el que no vol la cançó no té dret a la fiambrella, i el que no vol la cançó no té dret en el porró. Atenció, cavallers, la mà dreta entra en acció!! (cama, cap, etc...)

▶▶ **LARITO:** Lala, larito, lala, larito, lala, larito, ei!, gestes amb les mans tipus «5 lobitos» i després una manvalleta.

▶▶ El cant és: **El Senyor és gran ha ressuscitat**

▶▶ El catequista demana als pares i fills **invocar l'Esperit Sant** fent una oració abans de separar-se pares i fills i anar a les sales per començar la catequesi.

▶▶ Un catequista, pare o mare llegeix:

**Aquí estem, Esperit Sant, Senyor que infoneu la vida
i que ens condueix cap a la veritat completa;**

Vine a nosaltres, i assistiu-nos: digna't il·luminar els nostres cors;

ensenya'ns el que cal fer; mostra-nos el camí a seguir;

actua tu mateix en allò que farem, perquè només tu ets el Déu,

amb el Pare i el seu Fill Jesucrist.

▶▶ Després demana a tots a aixecar les mans al cel per **resar un Pare Nostre.**

▶▶ **Reunits a la sala dels pares** es fa un cafè, té o sucs i es reparteixen algunes galetes o pastes ja preparades.

▶▶ Normalment les famílies no pregunten juntes i per això tenen necessitat de descobrir que aquesta és una possibilitat molt adequada per a elles. Reflexionant sobre la importància de la pregària intentarem concentrar-nos en la pregària domèstica fent-ne descobrir els valors i les dificultats.

▶▶ No podem oblidar que el que intentem a la catequesi, especialment a l'**Oratori, no és només donar-los doctrina, sinó sobretot iniciar-los en una experiència de vida cristiana** (en una pràctica), i la pregària n'és una dimensió fonamental. El que intentem és motivar i provocar que les famílies es **llancin a provar de pregar.**

▶▶ **Pregar vs Resar** (orar vs rezar) **Pregar:** Posar-se mental i anímicament davant la presència de Déu, d'una divinitat, d'un sant, etc., per donar gràcies o demanar algun favor, o simplement en actitud contemplativa per establir en ell una relació d'amistat. **Resar:** Pronunciar una oració dirigida a Déu, a una divinitat, a un sant, etc. resar el pàrenostre, Ave Maria, etc.

▶▶ Fragment pel·lícula «**Como Dios**»

►► REUNIÓ AMB GRUPS PETITS

1.- Moment de petits grups. Comentar el fragment de vídeo i les impressions que els ha causat la pregària.

- Com s'imaginaven la pregària?
- Quina ha estat la paraula o escena que els ha impressionat més?
- Com prega'm a casa amb els nins?

2.- Lectura del text i comentari. Se dona als pares el següent text perquè es llegeixi en veu alta i després se comenti. **Pistes més concretes per a un petit projecte de pregària en família.**

- **Trobar el temps**, al matí o al vespre, per llegir en parella la Paraula de Déu (suggerir l'evangeli del dia o del diumenge).

- A cada casa cercar el «**racó de Jesús**», amb la Bíblia o alguna imatge significativa.

- **Beneir la taula.**

- Acompanyar els fills en la **pregària de la nit**, donant-los la benedicció amb un simple signe de la creu al front.

- Practicar la **pregària a la porta**. Penjar cada dia o cada setmana una frase, un dibuix o un valor perquè pares i nins hi reflexionin.

- Transformar en pregària les **diverses ocasions de festa** i de memòria de la família, fent-hi entrar també els problemes del món dins l'oració.

- **Valorar molt les etapes religioses** (baptisme, aniversaris, dols, etc.), de la família.

- **Viure l'eucaristia dominical** junts, valorant alguns signes domèstics durant l'any litúrgic.

- Fer alguna **peregrinació** a un santuari marià.

►► COMENTARI DE L'ANIMADOR

Vet aquí algunes pistes que ens poden ajudar a comprendre i a ajudar a descobrir la bellesa i la importància de la pregària

- És molt important que presentem aquesta sessió amb el tema de la fe: **si la fe és relació amb Jesús, la pregària és la mediació**, és la via que ens possibilita aquesta relació íntima, profunda, amb Jesús.

- Convé tenir clar que moltes de vegades quan parlem de la «pregària» ens referim únicament a pregàries, a dir o fer oracions. Per això és molt important **ajudar els pares i mares a superar una idea equivocada de pregària** que es redueix a fórmules i pràctiques.

- L'important és explicar-los que la pregària cristiana **és deixar actuar Jesús en el propi cor i en la pròpia vida**. I sols així, quan la pregària és autèntica, tota la vida de la família és il·luminada. Unir fe i afectes, vida humana i vida divina, vet aquí la bellesa de la pregària.

- El **perill més gran és aquell de pensar que la pregària consisteix a demanar a Déu els nostres desitjos** i únicament presentar-li les nostres necessitats. Per això tantes frustracions de cristians que han pregat per algunes necessitats seves i s'han sentit oblidats i abandonats per Déu.

- En realitat la **pregària és fiar-se de Déu**, deixar que Déu actuï dins la nostra vida i demanar-li que puguem estar en profunda sintonia amb la seva voluntat.

- La **pregària és una mirada profunda i amorosa de la realitat** i, per tant, és una actitud autènticament humana.

►► Projectió del fragment de la pel·lícula: «**De dioses y hombres**» Se trata de los últimos meses de la vida de los monjes que fueron martirizados en Argelia: sus dudas, el miedo que se va haciendo real, el discernimiento comunitario para ver qué hacen, el proceso personal que cada uno va viviendo, el crecimiento en la certeza de que, de continuar en Argelia, podrían morir... Como realmente ocurrió. En el fragmento hablan dos monjes, el superior y el que más dudas tiene sobre si seguir en Argelia, con grave peligro de morir asesinados. Le dice el monje que morir por su fe no debería importarle, porque desde pequeño lo había imaginado; pero que, al llegar la realidad tan cercana, es algo que le llena de desasosiego y dudas. No oye nada en la oración... El superior le dice que ya ha dado su vida a Cristo, que uno se hace mártir por

VIDEO

amor, que la missió es ser herman de tots, que el amor es pura esperança, que lo soporta tot (Min. 1,16,25).

►► Projectió del fragment de la pel·lícula: **«El elefante blanco»** Una Parroquia situada en un barri marginal de una ciutat de Argentina. Uns problemes socials, culturals, de pobresa, drogadicció, terribles. Los sacerdots llven adelante un treball increïble de tipus religiós i social, ajudats per una assistent social. Un sacerdot belga se incorpora a la parroquia, algúen que se ha jugat la vida en defensa de los pobres de la selva. El drama social se mezcla con el drama personal de los protagonistas: problemas de conciencia en algúen caso, enfermedad y cansancio, problemas también con la institución eclesial, enamoramiento de un sacerdote de la asistent social. El fragmento de la película es el diàleg entre dos sacerdots, el párroco (está enfermo, tumor cerebral, y sólo lo sabe él) y el belga. A veces se viven situaciones que no alcanza el amor. Necesitamos pedirselo a Dios en la oración de las noches.

ORATORI

►► A L'ORATORI

Baixem a l'oratori per a pregar

1.- Música de fons per fer silenci interior.

2.- Ens posem mentalment en la presència de Jesús. L'animador llegirà aquesta frase de Jesús: **«Allà on dos o tres reunits en el meu nom, jo sóc allí enmig d'ells».** (Mt 18,20)

3.- Tècnica per la relaxació i interiorització

• Breu moment de silenci per sentir al costat de Jesús.

• Mirar amb els ulls del cor les coses bones que ens han passat aquesta setmana.

4.- Llegir el text: El conte dels dos bessons «Ja sabeu aquella anècdota de dos germanets bessons que eren a una església pregant. Quan sortien es trobaren el capellà, que era també assegut a un banc. Ell els demanà: —Què fèieu ara?; ells responen: —Estàvem pregant... —Ah —diu el capellà—, i què li demanàveu a Jesús? Un d'ells respongué: —Jo li he demanat que aprovi l'examen de matemàtiques, que dissabte puguem guanyar el partit de futbol, i que el meu padrí es posi bé...; l'altre, en canvi, va dir: —Jo li he demanat simplement que m'estimi i que estigui amb mi perquè pugui fer bé els exàmens, perquè pugui jugar bé el partit, i perquè pugui estar devora el meu padrí i transmetre-li estimació...»

5.- Gest: Oferir els nostres fills a Déu i demanar al Senyor que ens ajudi a saber-los transmetre la fe. El segon pas es convidar als pares a agafar un ciri encendre-lo i dir en veu alta el noms dels seus fills posant al davant: **Gràcies Senyor.** A mode d'exemple: **«Gràcies Senyor per en N/. i en N/.»**

6.- Cançó: Com el Pare m'estima.

7.- Resar: tots el Pare Nostre amb les mans cap al cel.

8.- L'animador conclourà fent una oració final.

TREBALL AMB ELS FILLS

►► INSTAL·LAR A CASA UN RACONET DE PREGÀRIA

Que sigui un lloc que com a l'església ens trobem tranquils, bé, i puguem compartir amb la nostra família les nostres experiències i pregàries. Si tenim una creu o una imatge ajudarà molt a crear aquest racó, una espelmeta...

CONTINUITAT

►► Tot el que no s'hagi pogut parlar, xerrar o veure a la reunió pot tenir ressò a les xarxes socials. Durant les setmanes d'una reunió a l'altre, el cap de catequistes pot enviar algun vídeo o text perquè els pares puguin reflexionar sobre el tema tractat.